

HET PROFETISCHE WOORD

2 Petr. 1: 16 – 21

- 16 Want wij zijn geen kunstelijk verdichte fabelen nagevolgd, als wij u bekend gemaakt hebben de kracht en toekomst van onzen Heere Jezus Christus, maar wij zijn aanschouwers geweest van Zijn majesteit.
- 17 Want Hij heeft van God den Vader eer en heerlijkheid ontvangen, als zodanig een stem van de hoogwaardige heerlijkheid tot Hem gebracht werd: Deze is Mijn geliefde Zoon, in Denwelken Ik Mijn welbehagen heb.
- 18 En deze stem hebben wij gehoord, als zij van den hemel gebracht is geweest, toen wij met Hem op den heiligen berg waren.
- 19 En wij hebben het profetische woord, dat zeer vast is, en gij doet wel, dat gij daarop acht hebt, als op een licht, schijnende in een duistere plaats, totdat de dag aanlichte, en de morgenster opga in uw harten.
- 20 Dit eerst wetende, dat geen profetie der Schrift is van eigen uitlegging;
- 21 Want de profetie is voortijds niet voortgebracht door den wil eens mensen, maar de heilige mensen Gods, van den Heiligen Geest gedreven zijnde, hebben ze gesproken.

Vers 19 is de climax van dit gedeelte. Wij hebben dat profetische woord en dat is zeer vast en in zekere zin het enige licht dat we hebben. Het Licht der wereld is Christus, maar Die kennen we alleen uit het Woord.

Als we het normaal gesproken over het profetische woord hebben, dan denken we aan Daniël en Openbaring. Die boeken spreken over de dingen die nog moeten gebeuren. De aardigheid is dat er in dit Schriftgedeelte helemaal niet gesproken wordt over de dingen die haast geschieden moeten. Het gaat hier over actuele zaken.

In dat verband gebruikt Petrus hier die term “het profetische woord”.

In vers 12 gaat het over tegenwoordige waarheid. Dat is niet alleen de waarheid van toen, maar de waarheid van heel de vijfde bedeling, de bedeling waarin wij nu leven vanaf de opstanding van Christus.

Die tegenwoordige waarheid is de kracht en toekomst van onze Heere Jezus Christus en die waarheid is niet ontleend aan kunstig verdichte fabelen. Daar ontleend de wereld haar “waarheid“ uit.

Petrus verwijst naar die gebeurtenis op de heilige berg. Daar zag men de verheerlijkte Heer. Verder was Hij in Zijn aardse omwandeling niet heerlijk. Die heerlijkheid liet Hij soms zien door o.a. wonderen en tekenen. Van een verheerlijkte Christus is pas sprake na Zijn opstanding (zie ook Markus 9. Er waren 12 discipelen, maar slechts 3 gingen mee de berg op. De rest probeerde beneden de duivel- de maanzieke knaap- te verslaan). Dat is nu helaas ook zo. Er zijn slechts weinigen die Christus met heerlijkheid en eer gekroond zien en dat komt door het negeren van het profetische woord.

Vanaf Genesis 1 wordt ons al een verheerlijkte Christus voorgehouden. Dat is de Zoon des mensen, Die gezeten is aan de rechterhand Gods en gegeven is alle macht in hemel en op aarde.

Er zijn 2 bronnen om dat te kunnen weten. Ten eerste zijn zij aanschouwers geweest en hebben het ook gehoord (vers 18) en ten tweede hebben zij het profetische woord, dat zeer vast is (vers 19).

Meestal vindt men het profetische woord Joodse symboliek, maar als je profetie in Bijbelse betekenis gebruikt, blijkt het over heel het Woord te gaan. Of men zegt: “Met de Bijbel kun je alle kanten op”. Dat betekent dan dat het erg onbetrouwbaar is. Maar de Bijbel zegt:

- Openb. 1:3 Zalig is hij, die leest, en zijn zij, die horen de woorden dezer profetie, en die bewaren, hetgeen in dezelve geschreven is; want de tijd is nabij.
- 22:6 En hij zeide tot mij: Deze woorden zijn getrouw en waarachtig; en de Heere, de God der heilige profeten, heeft Zijn engel gezonden, om Zijn dienstknechten te tonen, hetgeen haast moet geschieden.
- 7 Zie, Ik kom haastelijk; zalig is hij, die de woorden der profetie dezes boeks bewaart.
- 1 Petr.1:19 En wij hebben het profetische woord, dat zeer vast is, en gij doet wel, dat gij daarop acht hebt.....

En dus op de hele Bijbel in het algemeen, maar ook op dat deel van de Bijbel dat nog niet vervuld is.

Als God spreekt, doet Hij dat per definitie over toekomstige dingen (Jes. 45). De echte God is de God, Die de dingen van tevoren aankondigt. Dus, hoe weet je dat de Bijbel het Woord van God is? Door na te gaan of de dingen die aankondigd waren, ook werkelijk gebeurd zijn. Is Daniël wel door Daniël geschreven? Die vraag vindt z'n oorsprong in het feit dat daar zulke goed gedefinieerde profetieën in staan die allemaal precies zo uitgekomen zijn. En omdat ze zo precies uitgekomen zijn, moet Daniël dus wel later geschreven zijn.

Daar begon het mee, met het in twijfel trekken van de betrouwbaarheid van de Bijbel (m.n. Daniël 10 en 11). Bovendien, iedereen kan ook gewoon controleren dat die profetieën uitgekomen zijn.

Wij hebben dat profetische woord, niet opdat we van tevoren zouden weten wanneer wat gebeurt, maar opdat we zouden herkennen wat er gebeurt.

Wij hebben het profetische woord. In het Algemeen behandelt men het alsof het profetische woorden zijn, maar het is enkelvoud en dus één geheel.

Moderne wetenschap snijdt de dingen open en bekijkt de losse stukjes. De belangstelling die jongens hebben in het slopen van bijv. wekkers, is gelegen in het feit dat ze proberen uit te zoeken hoe het leven in elkaar zit. De wetenschap doet dat ook. Maar als je de Bijbel opsnijdt in allerlei deeltjes, houdt je een woordenboek over en ben je de Bijbel kwijt. Je krijgt het dan ook niet meer in elkaar.

Zo is dat met wetenschap ook. Er bestaat geen overzicht. Maar wij hebben het profetische woord. Die kun je wel verdelen in de Schriften, maar het is het Woord van God.

Vers 21. Petrus heeft het over de oudtestamentische geschriften en die zijn niet voortgebracht door de wil van een mens, maar de heilige mensen Gods, door de Heilige Geest gedreven zijnde, hebben ze gesproken. Dat gebeurde via de onzichtbare kracht Gods en dat heet nu eenmaal Heilige Geest.

Voortijds: de oudtestamentische geschriften stammen niet af van de tijd van Mozes, maar al vanaf Adam. En al die verschillende stukjes samen vormen het Woord van God. Wie daar iets aan toevoegt of afdoet, die zij vervloekt (de paus kan dus wel naar huis).

Natuurlijk is er in de loop der tijden wel wat aan toegevoegd, maar dat is door God Zelf gedaan. Dat noemt men de voortschrijdende Godsopenbaring, of: God openbaart Zich fragmentarisch.

De harmonie in de Bijbel is er. Die is niet geredigeerd door één of andere redacteur, maar door God Zelf. Vandaar dat we sommige Schriftplaatsen die helemaal niet achter elkaar staan, toch wel achter elkaar zetten.

We gaan uit van de waarheid dat Gods Woord Gods Woord is. Bovendien lezen we het ook zo. We hebben niet een verzameling van 66 of 70 Bijbelboeken (de Psalmen worden ook wel als 5 boeken beschouwd), maar één Boek. Daarom vergelijken we Schrift met Schrift.

Er zijn geen regels hoe je de Bijbel moet lezen. Ja, die zijn wel bedacht, maar als er al één is, dan is het die van Schrift met Schrift vergelijken.

Hij openbaart Zichzelf aan ons. Hij heeft er dus ook alle belang bij dat wij Zijn Woord, waarin Hij Zich openbaart, begrijpen. Dan moet Hij er ook maar wat aan doen en dat doet Hij ook, op voorwaarde dat je zelf ook wil.

Jak. 1: 5   En indien iemand van u wijsheid ontbreekt, dat hij *ze* van God begere, Die een iegelijk mildelijk geeft, en niet verwijt; en zij zal hem gegeven worden.

(zie ook Efeze 1 vanaf vers 17 en 1 Kor. 2).

2 Tim. 3: 16   Al de Schrift is van God ingegeven, en is nuttig tot lering, tot wederlegging, tot verbetering, tot onderwijzing, die in de rechtvaardigheid is;

17   Opdat de mens Gods volmaakt zij, tot alle goed werk volmaaktelijk toegerust.

Heel de Schrift is van God ingegeven en is nuttig tot onderwijzing. Heel de Schrift: dat is inmiddels het Oude- en het Nieuwe Testament. Beschouwt men dat Boek als verschillende boeken, dan hebben we te maken met het werk van de duivel. Overal waar de eenheid niet is, daar is de werking van het kwaad. Hij brengt scheiding en verderf. Daar komt ook alle verwarring vandaan. De diabolos is de dooreenwerper. Hij is de leugenaar van den beginne. Alle godsdiensten komen bij hem vandaan. Die godsdiensten worden uitgevonden door de mensen. Zij maken zichzelf een god.

Men leest van alles in in de Bijbel, maar de Christus der Schriften ken men niet meer. De zogeheten dwaalleren bestaan altijd bij de gratie van een fragmentarische kennis van de Bijbel. Men baseert een leer op een bepaald gedeelte. Zo heeft “elke letter zijn ketter”. Hoe minder kennis men heeft van de Schrift, hoe makkelijker het is om er een leer over uit te vinden. Daarom heeft men het bijv. ook over de theologie van Jakobus, of van Paulus enz.. Dat komt omdat men denkt dat het boeken zijn van de respectieve schrijvers. Maar de Bijbel is het Woord van God en dus één geheel.

We zouden daarom ook niet zo snel een overtuigde mening behoren te hebben, maar geneigd zijn de dingen ook vanuit een ander perspectief te bezien. We vinden de waarheid van zoveel verschillende kanten belicht, dat, hoewel ze afzonderlijk misschien tegenstrijdig schijnen te zijn, ze in werkelijkheid elkaar bevestigen en / of aanvullen.

Waarom geloof in de restitutieer? Dat zit niet alleen vast op het woordje “was” in Gen. 1: 2. Je moet er wel in geloven, anders begrijp je van de Bijbel echt helemaal niets meer. Zo zijn ook heel wat opvattingen buiten de Bijbel niet ontstaan uit argumenten, maar meer uit ervaring en proefondervinding.

Als er al een eis is tot bestudering van de Bijbel, dan is het dat we werkelijk de waarheid zouden zoeken en ons daaraan onderwerpen.

Als je wat leren wil over de Schepper en wat Hij doet, dan moet je wel bereid zijn de consequenties te aanvaarden. Wij zouden de waarheid moeten zoeken en ons daaraan

onderwerpen. Dan zullen we die waarheid ook vinden en die waarheid zal ons vervolgens vrijmaken. Dat is de werking van de Heilige Geest, Die Zich openbaart aan ons.

Toen Christus opstond uit de dood, openbaarde Hij Zich aan Maria en daarna opende Hij de Schriften aan de Emmaüsgangers, omdat ze onverstandig en traag van hart waren om te geloven al hetgeen de profeten gesproken hadden. Als er een probleem is in het verstaan der Schriften, dan ligt dat dus aan onze eigen gezindheid.

Als we ons door Hem laten leiden, zal Hij ons heel de waarheid bekendmaken, opdat wij zo heerlijkheid zouden ontvangen.

Het nut van de bestudering van de Schrift is, dat zo onze levens zouden veranderd worden en bekwaam gemaakt om de levende God te dienen. Wij zijn immers geroepen om Zijn eigendom te zijn.

1Petr. 1: 3 – 12

- 3 Geloofd zij de God en Vader van onzen Heere Jezus Christus, Die naar Zijn grote barmhartigheid ons heeft wedergeboren, tot een levende hoop, door de opstanding van Jezus Christus uit de doden.
- 4 Tot een onverderfelijke, en onbevlekkelijke, en onverwelkelijke erfenis, die in de hemelen bewaard is voor u.
- 5 Die in de kracht Gods bewaard wordt door het geloof tot de zaligheid, die bereid is, om geopenbaard te worden in den laatsten tijd.
- 6 In welken gij u verheugt, nu een weinig *tijds* (zo het nodig is) bedroefd zijnde door menigerlei verzoeken;
- 7 Opdat de beproeving uws geloofs, die veel kostelijker is dan het goud, hetwelk vergaat en door het vuur beproefd wordt, bevonden worde te zijn tot lof, en eer, en heerlijkheid, in de openbaring van Jezus Christus;
- 8 Denwelken gij niet gezien hebt, en *nochtans* liefhebt, in Denwelken gij nu, hoewel *Hem* niet ziende, maar gelovende, u verheugt met een onuitsprekelijke en heerlijke vreugde;
- 9 Verkrijgende het einde uws geloofs, *namelijk* de zaligheid der zielen.
- 10 Van welke zaligheid gevraagd en onderzocht hebben de profeten, die geprofeteerd hebben de genade, aan u *geschied*;
- 11 Onderzoekende, op welken of hoedanigen tijd de Geest van Christus, Die in hen was, beduidde en tevoren getuigde, het lijden, *dat* op Christus *komen zou*, en de heerlijkheid daarna *volgende*.
- 12 Denwelken geopenbaard is, dat zij niet zichzelf, maar ons bedienden deze dingen, die u nu aangediend zijn bij degenen, die u het Evangelie verkondigd hebben door den Heiligen Geest, Die van den hemel gezonden is; in welke dingen de engelen begerig zijn in te zien.

Geloofd zij de God en Vader...

In die ene zin wordt heel veel gezegd. Juist in het eerste hoofdstuk van bijna alle brieven wordt de inhoud van die brieven samengevat. Dat begint meestal met lofprijzing. Vervolgens: "Hij heeft ons wedergeboren". Baren of geboren doen worden duidt op een verwekkende kracht en in dit geval is dat de kracht van God de Vader.

Wij zijn uit God of uit de Heilige Geest geboren, niet van nature maar via de wedergeboorte. Daar heeft God een doel mee. Meestal denken we alleen maar aan onszelf. Als wij maar in de hemel komen. Als onze zonden maar vergeven zijn. Daaruit volgt dan vaak een soort van

zelfgenoegzaamheid, zo van: gered om te redden. Dat is niet onjuist, maar het is niet echt het doel.

Wij zouden altijd bereid zijn (1 Petr. 3: 15).

Het doel van onze redding ligt veel hoger. Behouden worden is niet het doel van het leven.

Als je op je 9^e al dat doel bereikt hebt, dan is het slecht met je gesteld. Wij kiezen niet zelf dat doel, maar God doet dat. Wij zouden niet alleen wedergeboren moeten worden, maar ook der Goddelijke natuur deelachtig worden.

“Laat Ons mensen maken naar Ons beeld en naar Onze gelijkenis”. Van nature kan dat natuurlijk nooit. Dat was wel het doel, maar het is niet zo. Wij zijn naar het beeld van Adam.

Gen. 5: 3   En Adam leefde honderd en dertig jaren, en gewon *een zoon* naar zijn gelijkenis, naar zijn evenbeeld, en noemde zijn naam Seth.

Of:

1 Kor.15: 45   Alzo is er ook geschreven: De eerste mens Adam is geworden tot een levende ziel; de laatste Adam tot een levendmakenden Geest.

46   Doch het geestelijke is niet eerst, maar het natuurlijke, daarna het geestelijke.

47   De eerste mens is uit de aarde, aards; de tweede Mens is den Heere uit den hemel.

48   Hoedanig de aardse *is*, zodanige zijn ook de aardsen; en hoedanig de hemelse *is*, zodanige zijn ook de hemelsen.

49   En gelijkewijs wij het beeld des aardsen gedragen hebben, *alzo* zullen wij ook het beeld des hemelsen dragen.

Wij zijn beelddragers van Adam, maar zouden dat van God zijn.

De eerste Mens naar Gods beeld en gelijkenis is Jezus Christus. Daarom is ook niet Adam, maar Christus de Eerstgeborene (zie Psalm 8 en Hebr. 1).

Omdat het de bedoeling is dat we beelddragers Gods zijn, daarom zouden we ook mede-erfgenamen met Hem zijn. Hij heeft ons wedergeboren doen worden naar Zijn barmhartigheid. Dat moet je gegeven worden. Hij geeft dat echter alleen op grond van geloof. (Efeze 2: 4)

God heeft ons levend gemaakt. Dat is die God, Die rijk is aan barmhartigheid en liefde.

Van nature worden wij geacht dood te zijn. Dat natuurlijke leven kan leuk zijn, maar het is zo weer weg. Jantje: “Papa, wat is dat daarboven? Dat is de zon, maar maak je geen zorgen, want hij is zo weer weg”.

De mens is een sterfelijke ziel en: “De ziel die zondigt, zal sterven”. Hij leeft wel, maar het grootste deel van zijn leven is hij bezig te sterven. Het leven dat wij hebben, is eigenlijk een soort demoversie. Een leuk programma zolang het werkt, maar je kunt het niet afdrukken en na een bepaalde tijd wist het programma zich vanzelf uit.

Maar wij kunnen ons nu alvast aanmelden voor de definitieve versie. Dat is de versie van na de opstanding van Christus.

Daarvoor kwam Hij ook in vlees en bloed en moest Hij de dood smaken. Bij Zijn opstanding verscheen de Messias. Dat leven kunnen wij ook krijgen, als we bereid zijn ons te onderwerpen aan de Schepper van dat leven, zodat Hij met ons kan doen wat Hij wil.

Hij geeft dat leven niet a titre personnelle, maar op grond van geloof. Zo ontvangen wij het leven van Christus, zoals we nu het leven van Adam hebben.

Toen God Adam schiep, blies Hij in hem de geest der (meerdere) levens. In die scheppingsdaad zijn er meerdere levens voortgekomen. Maar als er iemand geboren wordt, krijgt hij niet geest des levens uit de hemel. Het is de geest van die eerste oude mens. De mens plant zich sinds Adam gewoon voort. Wat niet wil zeggen dat we allemaal gelijk zijn, omdat we de geest van Adam hebben. We zijn allemaal verschillend.

Zo ook in het nieuwe leven van Christus. We hebben deel gekregen aan iets dat er al was, namelijk het leven van Christus. Dat leven kunnen we uit genade krijgen (onverdiende gunst). De hemelse.... Meestal wordt het zelfstandig naamwoord weggelaten, maar in Joh. 3 wordt dat wel ingevuld

Joh. 3: 12   Indien Ik ulieden de aardse dingen gezegd heb, en gij niet gelooft, hoe zult gij geloven, indien Ik ulieden de hemelse zou zeggen?

Hij heeft ons gezet in de hemel. Dat is de plaats waar Christus gezeten is aan de rechterhand Gods. Die positie nemen wij ook in. Dat zien wij niet, maar het staat er en dus kunnen we aannemen dat het zo is. Waar Christus zo'n positie inneemt en wij in Christus zijn en Hij is uitermate verhoogd, dan betekent het dat het ook bij ons zo zal zijn. Niet omdat we dat verdiend hebben, want het is Zijn verdienste. Wij worden eenvoudig in Zijn plan opgenomen, opdat Hij zou betonen in de toekomstige eeuwen de uitnemende rijkdom Zijner genade, door de goedertierenheid over ons in Christus Jezus.

Efeze 2: 4 – 10

- 4   Maar God, Die rijk is in barmhartigheid door Zijn grote liefde, waarmede Hij ons liefgehad heeft,
- 5   Ook toen wij dood waren door de misdaden, heeft *ons* levend gemaakt met Christus; (uit genade zijt gij zalig geworden)
- 6   En heeft *ons* mede opgewekt, en heeft *ons* mede gezet in den hemel in Christus Jezus;
- 7   Opdat Hij zou betonen in de toekomstige eeuwen den uitnemenden rijkdom Zijner genade, door de goedertierenheid over ons in Christus Jezus.
- 8   Want uit genade zijt gij zalig geworden door het geloof; en dat niet uit u, het is Gods gave;
- 9   Niet uit de werken, opdat niemand roeme.
- 10   Want wij zijn Zijn maaksel, geschapen in Christus Jezus tot goede werken, welke God voorbereid heeft, opdat wij in dezelve zouden wandelen.

Onze zaligheid en positie hebben tot doel de betoning van de uitnemende rijkdom Zijner genade.

Dat wat niets is, heeft God uitverkoren. Juist omdat wij zulke grote zondaren zijn en geloven, is dat tot betoning van Zijn uitnemende genade. Iemand met de grootste schulden is ook meestal het dankbaarst.

Maar het is Gods gave. Niet uit de werken, opdat niemand roeme. Geloof is niet een gave Gods. Als het in de Bijbel al over gave gaat, dan heeft dat op die plaatsen meestal betrekking op "trouw". (Bovendien is de gave hier niet het geloof, maar de zaligheid.)

Als iemand beweert het eeuwige leven ontvangen te hebben, gelooft niemand dat, tenzij hij zijn uitgebreide bekeringsgeschiedenis verhaalt. Wij zijn echter niet wedergeboren om onszelf, maar met het doel om Zijn uitnemende rijkdom der genade te betonen en om de werken in ons te doen die Hij heeft voorbereid.

In de natuurlijke mens woont geen goed. Daar kunnen dus ook nooit goede werken uit voortkomen. Wij zijn Zijn maaksel, geschapen tot goede werken, welke God voorbereid heeft en niet de duivel.

1 Petr. 1: 3 Geloofd zij de God en Vader van onzen Heere Jezus Christus, Die naar Zijn grote barmhartigheid ons heeft wedergeboren, tot een levende hoop, door de opstanding van Christus uit de doden.

Hij heeft ons wedergeboren door de opstanding van Christus. Zoals Hij het eeuwige leven ontving bij Zijn opstanding, zodanig dat de dood niet meer heerst, zo hebben wij dat leven ook ontvangen. Onze opstanding ligt vast in Zijn opstanding.

Bara = baren = scheppen = een idee gestalte geven.

Er is één Man die over de wereld zou heersen en die ook zou oordelen. Hij geeft óf leven en spreekt dus vrij, óf Hij houdt het licht weg. Hij geeft een geest der waarheid of een geest der dwaling. Hij doet beide. Nu nog in het verborgene, maar in Zijn wederkomst ook in het openbaar.

Die ene Mens is Jezus Christus, sinds Zijn opstanding. Waar wij ons onderwerpen aan Hem en aan Zijn koninkrijk, krijgen we deel aan Hem en aan Zijn koninkrijk.

Kol. 1: 15 Dewelke het Beeld is des onzienlijken Gods, de Eerstgeborene aller creaturen.
16 Want door Hem zijn alle dingen geschapen, die in de hemelen en die op de aarde zijn, die zienlijk en die onzienlijk zijn, hetzij tronen, hetzij heerschappijen, hetzij overheden, hetzij machten; alle dingen zijn door Hem en tot Hem geschapen;
17 En Hij is vóór alle dingen, en alle dingen bestaan te zamen door Hem;
18 En Hij is het Hoofd des lichaams, *namelijk* der Gemeente, Hij, Die het begin is, de Eerstgeborene uit de doden, opdat Hij in allen de Eerste zou zijn.

Waartoe zijn wij wedergeboren? Volgens de brief aan Efeze tot goede werken. Volgens 1 Petr. 1: 3 en 4 tot een levende hoop, tot een onverderfelijke en onbevlekkelijke en onverwelkelijke erfenis, die in de hemelen bewaard wordt voor ons. Wij zouden deel hebben aan Zijn erfenis.

Kerk – kurios – dat wat van de Heer is.

Gemeente – ecclésia – de uitgeroepen – degenen die geroepen zijn uit de wereld, uit Babel, uit de legerplaats.

Ecclésia is in het Grieks de uitdrukking voor de volksvergadering die gezamenlijk één lichaam vormt met de koning en gezamenlijk met de koning regeert over een stad of staat. Die ecclésia heeft dus medeverantwoordelijkheid in Zijn koninkrijk. Dat is niet Nederland, maar nu nog de hemel.

Als in de toekomst Zijn koninkrijk alsnog openbaar wordt, zijn wij al verkozen om heerschappij te hebben over dat koninkrijk. Dan hoeven we ons niet eerst verkiesbaar te stellen.

Wij verwachten immers die erfenis. Dat is de levende hoop. Dat wil zeggen dat die toekomstverwachting bepalend is voor ons leven nu. Wij verwachten het koninkrijk en Zijn heerlijkheid. Dat koninkrijk wordt in de hemel voor ons bewaard, maar dat zou geen enkele zin hebben, indien niet ook wij bewaard zouden worden voor die erfenis (vers 5).

Het kennen van het doel van God houdt automatisch in dat Zijn kracht in ons zal werken, opdat Hij inderdaad tot Zijn doel zal komen. Wij kunnen daar niets voor of aan doen. Hij bewaart ons voor die erfenis. Dat is Zijn plan en Zijn plannen falen niet.

Waar het echt om gaat, is dat God een werk voor Zichzelf doet. Hij werkt Zijn plan uit.

Daarom kon Ab, toen hem gevraagd werd Bijbelstudies te geven, geen nee zeggen. Als de dingen op ons afkomen, hebben we moreel niet meer de vrije keus. Want wat zal een mens mij doen? God is voor mij, dus wie zal tegen mij zijn?

Daarna heeft Petrus het over de beproeving des geloofs. Vertrouw je op de Heer? Geloof je in Hem, of niet?

- 1 Petr. 1: 7 Opdat de beproeving uws geloofs, die veel kostelijker is dan van het goud, hetwelk vergaat en door het vuur beproefd wordt, bevonden worde te zijn tot lof, eer, en heerlijkheid, in de openbaring van Jezus Christus;
- 19 Denwelken gij niet gezien hebt, en *nochtans* liefhebt, in Denwelken gij nu, hoewel *Hem* niet ziende, u verheugt met een onuitsprekelijke en heerlijke vreugde;
- 20 Verkrijgende het einde uws geloofs, *namelijk* de zaligheid der zielen.

Lof, eer en heerlijkheid komen overeen met de verzen 3 en 4. Hij verwacht trouw van ons. Nadat wij tot geloof gekomen zijn, komen we in de situatie van beproeving des geloofs terecht. De bedoeling is dat Hij in ons werkt en dat het onvergankelijk Woord in onze harten geplant wordt en vervolgens z'n uitwerking heeft in ons leven.

God heeft een plan gemaakt en dat plan was er al van voor de nederwerping der wereld. De bedoeling is dat dat plan uitgewerkt wordt in de loop van de heilsgeschiedenis. Dat gebeurt ook via ons en daar gaat het in deze verzen over.

Het was niet vanwege wat voor ogen was. Hij had geen gedaante, noch heerlijkheid. Wij hebben Hem nooit gezien, maar nachthans hebben wij Hem lief. Dat heeft in de eerste plaats niets met emotie te maken, maar het is een praktische aangelegenheid. Dus dat wij Hem nochtans dienen, dat is liefhebben.

In de praktijk is het dienen van de Heer in veel gevallen bepaald geen lolletje. In de Bijbel gaat het dan ook vaak over oorlog (krijgsknecht – Tim.). Wij hebben een strijd, niet tegen vlees en bloed. We zouden die strijd niet leveren met vleselijke goederen, maar met geestelijke.

Het leven is altijd strijd, niettemin geeft het blijdschap, omdat we kennen, weten en daarom hoeven we nooit te twijfelen. Voor ons is het geloof een zeker weten en dat is een eeuwige blijdschap. Dienaar aan de ene kant en blijdschap aan de andere kant. Zo verkrijg je het doel van het geloof.

Waarom laat Hij ons hier eigenlijk voortsukkelen? Waarom laat Hij ons al die dingen overkomen? Waarom al die verzoeken? Hij leidt ons niet in verzoeking, maar laat het wel toe. Dat is opdat we daaruit zouden leren. Of, volgens Prediker: opdat de mens nooit z'n hoop of verwachting zou stellen op de dingen hier beneden.

Het is de bedoeling dat we leren ons vertrouwen te stellen op datgene wat God gesproken heeft en dus daarmee op Christus. Daarom gaan we op weg zonder dat we weten waar we terechtkomen. We zouden Hem liefhebben en dienen en op die wijze ontvangen wij de zaligheid der ziel.

Heel ons praktische leven zou dienstbaar gesteld moeten worden aan de Heer, zodat ons zondige vlees niettemin gebruikt kan worden tot eer van God. Als we ons beschikbaar stellen, ontvangen wij daarvoor loon. Niet door eigen werken, maar door Zijn werken en uit genade.

Het doel is de zaligheid der ziel (vers 9). Het gaat over het leven van alle gelovigen. “Het leven is mij Christus”. Zo hoort dat te zijn.

Dat we als gelovigen erfgenamen van God zijn, dat is nou tegenwoordige waarheid. Dat is niet een waarheid van alle tijden. Die waarheid geldt sinds de opstanding van Christus en duurt tot aan Zijn openbaring. Dat is een bedelingenkwestie.

God verzamelt Zich nu een volk voor Zijn Naam. Het gaat over die zaligheid.

De profeten hebben vragen gesteld, nadat zij onderzocht hadden wat ze zelf profeteerden. Ze wisten dus ook niet precies wat ze schreven. In ieder geval hadden ze het vermoeden dat er meer achter zat, maar aanvankelijk begrepen ze hun eigen profetieën niet.

De profetieën openbaren niet alleen bepaalde zaken, maar er worden ook bepaalde zaken in verborgen. Bij gelijkenissen is dat ook zo. Daarom onderzochten de profeten hun woorden ook. Zij onderzochten de genade aan ons. Ze profeteerden dus gemeentelijke waarheid. Men zegt dan dat het O.T. nooit gemeentelijke waarheid kan bevatten, omdat zij – de profeten – het niet begrepen.

Maar zij onderzochten de profetieën om erachter te komen wat hun eigen profetieën zeiden over de tijd van het lijden dat op Christus komen zou en de heerlijkheid daarna (bijv. Jes. 53). Als Hij zou lijden en verheerlijkt worden, dan is in ieder geval het antwoord op de volgorde al gegeven. Eerst lijden en dan heerlijkheid.

Maar hoe komt men van lijden tot heerlijkheid? Bij Hem door opstanding. De afgehouden tronk is Zijn lijden en het opkomen van het rijsje is Zijn opstanding (zie ook Ps. 2 en 110).

Maar als we het N.T. niet hadden, zouden wij waarschijnlijk ook moeite hebben het daarin te vinden.

Nu de openbaring van die heerlijkheid. Wat gebeurt er nu voordat Hij eist (Ps. 2)? Er gaat dus een tijd voorbij tussen Zijn opstanding en het moment dat Hij eist. Dat staat er niet bij en het is dus een kwestie van onderzoeken waar het wel staat. Hij zou niet heersen over Zijn vijanden, maar temidden van Zijn vijanden.

Ps. 110: 1 Een Psalm van David.
De HEERE heeft tot Mijn Heere gesproken: Zit aan Mijn rechterhand, totdat Ik Uw vijanden gezet zal hebben tot een voetbank Uwer voeten.

Lukas 4: 17 En Hem werd gegeven het boek van den profeet Jesaja; en als Hij het boek opgedaan had, vond Hij de plaats, daar geschreven was:
18 De Geest des Heeren is op Mij, daarom heeft Hij Mij gezalfd; Hij heeft Mij gezonden, om den armen het Evangelie te verkondigen, om te genezen, die gebroken zijn van hart;
19 Om den gevangenen te prediken loslating, en den blinden het gezicht, om de verslagenen heen te zenden in vrijheid; om te prediken het aangename jaar des Heeren.

En Deuteronomium vertelt de hele geschiedenis van het Joodse volk, inclusief de huidige verstrooiing. Maar wat doet Christus in die tussentijd? Niets? Dat staat niet in Deut. 28, maar wel in hoofdstuk 29: 29

Deut. 29: 29 De verborgene dingen zijn voor den HEERE, onze God; maar de geopenbaarde zijn voor ons en voor onze kinderen, tot in eeuwigheid, om te doen al de woorden dezer wet.

De verborgen dingen zijn voor de Heere en de geopenbaarde voor Mozes en zijn volk Israël. De profeten onderzochten hun eigen profetieën en ze hebben de betekenis daarvan gevonden.

1 Petr. 1: 12 Denwelken geopenbaard is, dat zij niet zichzelf, maar ons bedienden deze dingen, die u nu aangediend zijn bij degenen, die u het Evangelie verkondigd hebben door den Heiligen Geest, Die van den hemel gezonden is; in welke dingen de engelen begerig zijn in te zien.

Diezelfde Heilige Geest heeft Zich bedient van degenen die het Evangelie prediken en daarmee is het dus dezelfde Geest die door de profeten sprak. Daarom baseren die predikers zich ook op oudtestamentische uitspraken. Dat geldt ook voor Paulus, inclusief z'n laatste brieven.

Wat God nu doet is echt niets anders dan de ontwikkeling van Zijn plan. Het werk dat Christus doet, is immers naar Zijn eeuwig voornemen? Wij zijn bovendien uitverkoren in Christus van voor de grondlegging der wereld. Dat heeft niets te maken met de wil van God, maar wel met Zijn plan. Daarin staat dat eenieder die in Christus gelooft, deel aan Hem zou hebben en dus aan Zijn verkiezing.

Als God een plan heeft met Christus en wij door geboorte deel hebben aan Hem, dan hebben wij dus ook deel aan dat plan. Dat plan Gods geldt niet alleen voor gelovigen, maar ook voor ongelovigen, want eenieder die niet gelooft, zal geen deel hebben aan Zijn koninkrijk. Je kunt je dus maar beter aan Hem overgeven, aan Degene Die dat plan gemaakt heeft. Of je kiest voor de Heer, of je bent dom. Bovendien, baat het niet, het schaadt ook niet.

Wij zijn wedergeboren uit onvergankelijk zaad en daar komt dus ook onvergankelijk leven uit voort. De alomvattende Bijbelse gedachte is deze: God spreekt van den beginne en als je daarin gelooft en je daaraan onderwerpt, dan krijg je deel aan dat Woord.

Zaad Gods of Woord Gods wordt ook omschreven als het brood waarvan wij eten. Dat kan melk of vaste spijs zijn. Na de spening worden wij gevoed met de vaste spijs, die tot opvoeding is van de volwassenen. Dat Woord voedt ons en daardoor groeien we op.

Bovendien is dat Woord gratis en voor niets.

De profeten onderzochten hun eigen profetieën. Hun is geopenbaard dat zij ons bedienden. Aan het eind van dit hoofdstuk vat Petrus alles samen.

1 Petr. 1: 23 Gij, die wedergeboren zijt, niet uit vergankelijk, maar onvergankelijk zaad, door het levende en eeuwig blijvende Woord van God.

Deze woorden lijken onsamenhangend, maar zijn rechtstreeks ontleend aan Jesaja 40

- 24 Want alle vlees is als gras, en alle heerlijkheid des mensen is als een bloem van het gras. Het gras is verdord, en zijn bloem is afgevallen;
- 25 Maar het Woord des Heeren blijft in eeuwigheid; en dit is het Woord, dat onder u verkondigd wordt.

Daar ligt de klemtoon op. "Dit is het Woord". Niet alleen de oude schepping is uit dat woord voortgekomen, maar deze ook.

We zouden ons oude leven afleggen en als nieuwgeboren kinderen begerig zijn naar de redelijk onvervalste melk.

Redelijk = logos = woord. Dus eigenlijk het onvervalste Woord. En dat, opdat we zouden opwassen tot zaligheid. Dat “zaligheid” behoort er wel degelijk bij. Dat heeft te maken met de praktische uitwerking van die opvoeding.

Melk krijg je toegediend en een baby is zeer begerig naar die melk. Zo zou iemand die net tot geloof gekomen is, ook begerig zijn naar het Woord. Het niet uitspugen, maar gewoon doorslikken, anders wordt het zuur. Bij vaste spijs heb je zelf de verantwoordelijkheid om dat tot je te nemen.

2 Petr. 2: 4 Tot welken komende, *als tot* een levenden Steen, van de mensen wel verworpen, maar bij God uitverkoren *en* dierbaar;

Wij worden geacht toegevoegd te worden aan die levende Steen.

1Petr. 2: 5 Zo wordt gij ook zelve, als levende stenen, gebouwd *tot* een geestelijk huis, *tot* een heilig priesterdom, om geestelijke offeranden op te offeren, die Gode aangenaam zijn door Jezus Christus.

Zo wordt je samengevoegd met die ene Steen tot een huis van de Geest (“Weet gij niet dat ulieder lichaam is een tempel van den Heiligen Geest, Die in u is?” – 1 Kor 6: 19). Die tempel is een uitbeelding van het priesterschap en wij worden daarom ook geacht priesters te zijn. We zouden dan ook geen letterlijke, maar geestelijke offers opofferen.

1 Petr. 2: 6 Daarom is ook vervat in de Schrift; Ziet, Ik leg in Sion een uitersten Hoeksteen, Die uitverkoren *en* dierbaar is; en; Die in Hem gelooft, zal niet beschaamd worden.

Hij is de Hogepriester. Wie in Hem gelooft, zal niet wegrennen (Jes. 28: 16). Dat is geen melk, maar vaste spijs.

Melk heeft van doen met de aardse, zienlijke dingen. Melk komt ook van de moeder en de moeder is het aardse. Vaste spijs komt van de Vader en wordt in de Bijbel in verband gebracht met de tegenwoordige positie van Christus en dus ook met die van ons. Het heeft dus in de eerste plaats niet te maken met makkelijk of moeilijk, maar met aards of hemels.

“Zij” in Hebr. 5 zijn degenen die vasthouden aan de wet en aan Mozes en Aäron, maar wij zouden tot de volmaaktheid voortvaren. Toen Paulus dat dan ook deed, sprak hij over het hogepriesterschap van Christus. Dat is vaste spijs. Melk heb je dan ook niet meer nodig. Je kunt het nog wel drinken, maar het wordt toch niet meer verwerkt en opgenomen in het lichaam (zwarte mensen zijn absoluut niet in staat om melk te verwerken. Noord Scandinaviërs en Eskimo’s zijn ongeveer nog de enigen die dat wel kunnen).

Kinderen kunnen dat natuurlijk ook, maar zodra we ons leven een beetje op orde hebben, zouden we overgaan op de vaste spijs en onze verantwoordelijkheden leren kennen in de positie die we hebben. Het gaat niet om wetten en regels, maar om wat in ons hart is. Daarom zouden het Woord van God tot ons nemen.

Petrus citeert hier veel oudtestamentische teksten. Hij vergelijkt dus Schrift met Schrift. Hij veegt hier wel een stuk of vier teksten bijeen en citeert ze door elkaar. Als je die teksten in het O.T. op hun plaats laat staan, zul je nooit bij de Hogepriester van het Nieuwe Verbond terecht komen. Wel als je het leest zoals Petrus het opgeschreven heeft.

Ps. 118: 22 De steen, *dien* de bouwlieden verworpen hadden, is tot een hoofd des hoeks geworden.

Voor ons is Hij dierbaar, maar voor hen die ongehoorzaam zijn, een steen en aanstoot. Wij zijn een uitverkoren geslacht en een volk van koningen en priesters. Die uitspraak komt uit Exodus en is dus bestemd voor Israël. Petrus zegt echter dat die uitspraak ook op ons van toepassing is.

Zij hadden die Steen verworpen. Dat zijn de ongelovigen, namelijk Israël. In vers 7 rekent Petrus dan ook af met Israël (zie ook Matt. 21: 42. Dat zijn de natuurlijke erfgenamen).

1 Petr. 2: 9 Maar gij zijt een uitverkoren geslacht, een koninklijk priesterdom, een heilig volk, een verkregen volk; opdat gij zoudt verkondigen de deugden Desgenen, Die u uit de duisternis geroepen heeft tot Zijn wonderbaar licht.

Dat zijn de gelovigen in de N.T. ische tijd. “Zij” zijn gevallen (Jes 8). Je kunt wel beweren dat Petrus aan de Joden schrijft, maar dan toch wel gelovige Joden. Het gaat om het onverwachte verborgen aspect.

Wij zijn om een bepaalde reden uitverkoren, namelijk opdat we zouden verkondigen de deugden Desgenen, Die ons uit de duisternis geroepen heeft tot Zijn wonderbaar licht.

De roeping van Israël was er geen om behouden te worden of zoiets, maar dat was een roeping tot priesterdom. Zij kreeg de verantwoordelijkheid om voorbeeld te zijn voor de overige volkeren. Zij behoorde het Woord Gods te handhaven en te prediken (lerende priesters. Zie ook Rom. 3: 2 Hun zijn de woorden toebetrouwd). Dat geldt niet alleen voor Israël, maar voor ieder die gelooft.

De Joden maakten de fout dat ze de Woorden Gods voor henzelf wilden houden. Daarom zijn ze uit het priesterambt gezet (Hosea 4). Pas na de wederkomst van Christus zal Israël weer een priesterlijk volk zijn.

Nu zijn wij dat. Wij hebben de verantwoordelijkheid om het Woord Gods bekend te maken. In de eerste plaats verbaal, maar ook door onze levens.

Priesterschap is wel een functie, maar dat neemt niet weg dat je op grond van geboorte priester wordt. Uiteraard is dat nu door wedergeboorte.

Dat Woord zou tot uitdrukking komen in onze levens. De rest van de brief gaat over vermaningen en de priesterlijke verantwoordelijkheid en dienst die we aan God hebben.

Dat Woord is Licht en schijnt in een duistere plaats. Dat is in onze harten. Het schijnt pas in onze harten als we tot geloof gekomen zijn.

Lucifer is de lichtdrager, maar hij knoeit met het licht en daarom zien we de dingen anders dan ze zijn. Christus is de echte Lichtdrager. Het licht van Hem gaat in ons schijnen als we kennis van het Woord krijgen en dat is kennis van Christus. Zo worden onze harten gevuld met de Geest van God. Dan wordt het vanzelf dag. “Totdat de dag aanlichte”, of: “Totdat Christus over u zal lichten” (Efeze 5: 14 en Jes. 60: 1). Dat is de heerlijkheid des Heeren.

Hoe moeten we dan acht geven op dat profetische Woord? Door oprecht de Bijbel te lezen en te onderzoeken. Dan worden we verlicht en krijgt Christus gestalte in ons leven.

1 Petr. 2: 1 Zo legt dan af alle kwaadheid, en alle bedrog, en geveinsdheid, en nijdigheid, en alle achterklappingen;

Nu zijn er geen profeten meer. De Heer heeft alles gezegd wat Hij te zeggen had en niemand zou daar immers iets aan toevoegen!

Petrus waarschuwt voor de dwaalleraren. Jeremia was in zijn dagen de enige die profeteerde dat Jeruzalem verwoest zou worden. Al de anderen wezen op de zegeningen die God aan Jeruzalem beloofd had. Maar Psalm 122 bijv. spreekt wel degelijk over verwoesting. Ook over wederopbouw en vrede, maar dan gaat het over de “stoelen des gericht’s” en dat is pas na de wederkomst.

Wij worden ook gewaarschuwd voor dwaalleraren die bedektelijk invoeren zullen. Zij verloochenen de Heere, want als iemand zichzelf maakt tot hoofd van de gemeente, verloochent hij daarmee de Heere. De Waarheid zal gelasterd worden, niet alleen door ongelovigen, maar juist door gelovigen die valse leraars geworden zijn.

Als je een gemiddelde preek beluistert, weet je wat gemaakte woorden zijn. Een koopmanschap is gewoon een bedrijf. De R.K. kerk is zo ongeveer het rijkste bedrijf ter wereld. Het draait altijd om business en de leer wordt aangepast aan wat het publiek wil horen. Van overlang is daar al een oordeel over afgekondigd. Dat oordeel bestaat uit het verbranden van hun werken. Er is dan geen sprake van loon, en ga je van hoog (hier) naar laag (daar).

Jak. 1: 2   Acht het voor grote vreugde, mijn broeders, wanneer gij in velerlei verzoeking valt;
5   En indien iemand van u wijsheid ontbreekt, dat hij *ze* van God begere, Die een iegelijk mildelijk geeft, en niet verwijt; en zij zal hem gegeven worden.

Men zal wijsheid en kennis nodig hebben om staande te blijven in het geloof. Soms kun je zeggen: “Hij weet nou eenmaal niet beter”. Met de Bijbel in de hand kun je dat niet zeggen. Als hij dan niet beter weet, is het omdat hij verzuimt wijsheid van God te begeren. “Hij Die eenieder mildelijk geeft...” Maar niet iedereen krijgt die wijsheid. Alleen degenen die oprecht in Hem geloven. Die wijsheid is nodig voor het praktische leven van de gelovige. Je verwerft die wijsheid door onderzoek der Schriften en doordat God je dat gewoon geeft. Als wij niet bereid zijn ons aan Hem te onderwerpen, dan vindt Hij het niet nodig Zijn wijsheid aan ons te geven. Dat zijn we dan niet waard.

Jak. 1: 5   En indien iemand van u wijsheid ontbreekt, dat hij *ze* van God begere, Die een iegelijk mildelijk geeft, en niet verwijt; en zij zal hem gegeven worden

We hebben wijsheid van God nodig, opdat we het Woord van God zouden kunnen verstaan.

Jak. 1: 2   Acht het voor grote vreugde, mijn broeders, wanneer gij in velerlei verzoeking valt;

We zouden het voor grote vreugde achten wanneer we in velerlei verzoeking vallen. Die verzoeking draagt bij aan onze groei tot volwassenheid. Zonder die verzoeking gaat dat niet. En in die beproeving heeft men wijsheid nodig. Juist dan, want als het leven zo z'n gangetje gaat, lukt het allemaal wel vanzelf.

Die wijsheid geeft ons inzicht in Gods Woord en leert ons zelfstandig beslissingen te nemen in het leven. De Heer leidt ons leven wel, maar wij zijn door het Woord Gods onderwezen en op grond daarvan kennen we onze verantwoordelijkheid en zijn in staat de goede beslissingen te nemen.

“Lijden” heeft te maken met vooropgaan. Je moet dan achteraf niet zeggen dat de Heer alles wonderbaar heeft geleid, maar dat Hij alles ten goede heeft gebruikt. Of het naar de wil van God is geweest, is vaak nog maar zeer de vraag.

Hij leidt ons niet in het praktische leven, maar in heel de waarheid. Zij die denken dat de Heer hen leidt in heel hun leven, zijn per definitie onvolwassen. We ontvangen wijsheid van God en daarom zijn we in staat zelf onze eigen beslissingen te nemen. Gelovigen weten alles zo goed, maar in de praktijk nemen ze toch vaak de verkeerde beslissingen. Het zit dan wel in het hoofd, maar niet in het hart. Als je een keuze voor de Heer gemaakt hebt, kun je geen smoezen meer verzinnen, maar gewoon doen waar je voor komt te staan.

Lijdzaamheid: men leert te lijden. Denk aan passie, overgave en ondergaan, dat je leiding accepteert. Degene die lijdt, volgt.

De Heer leidt en wij lijden, volgen. Dat daar pijn aan te pas kan komen, is waar, maar dat is lang niet altijd zo. Wij zouden lijdzaamheid leren; dat is onze roeping.

Jak. 1: 6   Maar dat hij *ze* begere in geloof, niet twijfelende; want die twijfelt, is een baar der zee gelijk, die van den wind gedreven en op- en neder geworpen wordt.

Geloof is ook onderwerping en betekent ook “lijden”. Onderwerping aan en aanvaarding van Zijn Woord.

Jak. 1: 12   Zalig is de man, die verzoeking verdraagt; want als hij beproefd zal geweest zijn, zal hij de kroon des levens ontvangen, welke de Heere beloofd heeft den genen, die Hem liefhebben.

De kroon, de erfenis uit 1 Petr. 1, ontvangen we niet zozeer omdat we kinderen Gods zijn, maar omdat we als kinderen Gods trouw geweest zijn en Hem gediend hebben. Niet de plaatselijke gemeente, maar Zijn Gemeente. Dat is een eeuwig en blijvend goed in de hemel (Hebr. 10). Om trouw te zijn, hebben wij wijsheid nodig.

Hij laat Zijn plan niet door ons wijzigen, maar voert het gewoon uit. Wij zouden ons daaraan onderwerpen. Die kroon is voor degenen die Hem liefhebben. Dat is geen emotie, maar dienen.

De mens wordt niet door God verzocht, hoewel men dat tegenwoordig wel leert. God verzoekt niet. Wij zouden immers bidden: “Leidt ons niet in verzoeking” en Hij doet dat ook niet.

Jak. 1: 13   Niemand, als hij verzocht wordt, zegge: Ik wordt van God verzocht; want God kan niet verzocht worden met het kwade, en Hij Zelf verzoekt niemand.
14   Maar een iegelijk wordt verzocht, als hij van zijn eigen begeerlijkheid afgetrokken en verlost wordt.

De verantwoordelijkheid van die verzoeking ligt bij onszelf, nog niet eens bij de verzoeker (de Heere Jezus werd verzocht, niet door God, maar door de satan. Werd Hij verzocht door Zijn eigen begeerlijkheden, of niet?).

Verzoeken is negatief. Hoe kan ik iets kapot krijgen? Beproeven is positief. Het gaat bijna kapot, maar je wordt er sterker van.

1 Petr. 1: 6   In welke gij u verheugt, nu een weinig *tijds* (zo het nodig is) bedroefd zijnde door menigerlei verzoeking;
7   Opdat de beproeving uws geloofs, die veel kostelijker is dan het goud, hetwelk vergaat en door het vuur beproefd wordt, bevonden worde te zijn tot lof, en eer, en heerlijkheid, in de openbaring van onze Jezus Christus;

Het is verzoeking, maar we zouden het beschouwen als beproeving, als training. De verzoeker kan alleen actief zijn als wij er gevoelig voor zijn. Daarom hebben we wijsheid nodig. Als je verzocht wordt en je moet dan nog in de Bijbel kijken om te weten hoe te handelen, dan is dat op zichzelf niet verkeerd, maar eigenlijk ben je dan al te laat. Dat Woord zou rijkelijk in ons wonen en dan komt de reactie als een reflex. Je weet wat je doen moet.

Jak. 1: 15   Daarna de begeerlijkheid ontvangen hebbende baart de zonde; en de zonde voleindigd zijnde baart den dood.

Begeerlijkheid baart zonde en zonde de dood. Daarom zouden we niet dwalen. De slechte dingen komen absoluut niet van God. Alle goede gaven komen van boven. God is geen Boeman en wrijft ons niet allerlei ingewikkelde problemen aan. Hij is de Gever van alle goede gaven. Hij is namelijk de Vader der lichten. Die volmaakte gave bestaat dus uit licht. Hij is de Oorsprong en de Zoon is de Ontvanger. Hij geeft licht en wat is licht? Dat is wijsheid, waarheid en als gevolg daarvan inzicht. De meest wijze man uit de Bijbel, buiten de Heere Jezus om, is Salomo. Hij mocht één wens doen en koos voor wijsheid. Maar iemand die om wijsheid vraagt, is wijs. Je hebt wijsheid nodig om gelukkig te zijn in het leven. Dat geldt niet alleen voor de oude mens, maar ook voor de nieuwe. Als je die wijsheid hebt, kun je de dingen die ons ongelukkig zouden kunnen maken, relativeren. Hij geeft licht, geen schaduw. Hij verandert niet, zoals de schaduw steeds verandert.

Jak. 1: 18   Naar Zijn wil heeft Hij ons gebaard door het Woord der waarheid, opdat wij zouden zijn *als* eerstelingen Zijner schepselen.

Naar Zijn wil heeft Hij ons gebaard. Nieuw leven is afkomstig uit het Woord van God: het Zaad der wedergeboorte. Hij heeft ons naar Zijn wil gebaard, opdat wij eerstelingen Zijner schepselen zouden zijn. Net zoals de eerstelingen bij de oogst. Dit is dus weer gemeentelijke waarheid.

Het gaat hier ook niet over kinderen Gods, maar over zonen, die dat geworden zijn door beproeving en verzoeking enz. Niet de geboorte van het kind is het doel, maar de aanstelling tot zoon.

“Zij baarde hem een zoon”. Dat kind zou een zoon moeten worden, de erfgenaam van de vader.

Man, vrouw en kind.

De Man is God. Zijn Woord is het zaad en het kind zijn wij. Wie is dan de moeder? Breed gezien is dat de wereld, de aarde, de moedergod. De vader verwekt het leven en de moeder heeft slechts de functie een zoon voort te brengen. Het vreemde is dat de zoon meestal niet op de vader lijkt, maar op de moeder.

Door gemeenschap tussen de vader en de moeder komt de zoon. God is ook de Man in relatie tot ons. Het Woord is het zaad en de moeder is het oude leven. Als het kind geboren is, sterft het oude leven, ofwel de moeder (denk aan Rachel).

Jak. 1: 19   Zo dan, mijn geliefde broeders, een iegelijk mens zij ras om te horen, traag om te spreken, traag tot toorn;
20   Want de toorn des mans werkt Gods gerechtigheid niet.

Daarom zou je snel zijn om te horen naar het Woord van God, waardoor dat nieuwe leven verwekt wordt. Je zou ook traag om te spreken zijn, want als de mens spreekt, komt dat uit zijn hart en uit het hart komt niet veel goeds. Als de mens spreekt, brengt dat alleen maar toorn met zich mee.

- Jak. 1: 21   Daarom, afgelegd hebbende alle vuiligheid en overvloed van boosheid, ontvangt met zachtmoedigheid het Woord, dat in *u* geplant wordt, hetwelk uw zielen kan zaligmaken.
- 22   En zijt ook daders des Woords, en niet alleen hoorders, uzelfen met valse overleggingen bedriegende.

Het Woord wordt in de gelovige mens geplant (daarom levend Woord), opdat dat onze zielen zou zaligmaken. Dat Woord heeft dan *Z'n* uitwerking in ons praktische leven. Daarom zouden wij ook daders des Woords zijn.

Wat in het hart is, komt in de eerste plaats naar buiten door de mond (Rom. 3: 13). We zijn in staat met onze tong anderen te verleiden, maar in de eerste plaats onszelf.

Een heel schip wordt bestuurd door een klein roer, een paard door een bit en de mens door de tong. De uitspraken die iemand doet, heeft consequenties voor *z'n* leven.

Als je kind van God bent, zou je moeten beginnen met luisteren, eerst leren. Dat Woord wordt in ons geplant door God en dat Woord is het leven van God. Onze eigen woorden zijn de manifestatie van ons eigen leven. Als je iemand wilt leren kennen, moet je hem laten praten, dan weet je wat er in zijn hart leeft. En wat in het hart van de spreker is, komt in het hart van de hoorder. Het Woord Gods is dus niets anders dan de zelfopenbaring van God.

Men luistert naar het Woord van God, opdat men doordoor iets van Zijn leven zou ontvangen. God blies in Adam en hij werd een levende ziel. Als je blaast, kun je tegelijkertijd spreken.

God schrijft Zijn Naam ergens op en daarmee drukt Hij Zijn leven in iemand uit.

Hoe meer wij van de gedachten van de Heer kennen, hoe meer wij naar Zijn beeld gelijkvormig worden, hoe meer wij denken zoals Hij denkt.

“Het Woord van God wone rijkelijk in u”. Hoe worden wij vervuld met de Heilige Geest?

Door het Woord van God tot ons te nemen. Dan hebben we deel aan Zijn leven, want Zijn woorden zijn Geest en Leven.

“Zalig de zachtmoedigen...”. Dan heb je een zacht gemoed, zodat Hij Zijn Woord daarin kan schrijven. Iemand die arm van geest is, is niet zomaar in staat het Woord van God tegen te spreken. Die is dus ook niet zo hoogmoedig. Intelligentie is lang niet altijd een voordeel. Je kunt gemakkelijk verstrikt raken in je eigen gedachten.

De daden drukken zich meestal ook eerst uit via de tong en daarna ook in je praktische leven.

Het is allemaal niet zo mystiek en ook niet alleen het gevolg van emotie. Je hoeft niet te wachten op beleving en ervaring. Dat heeft geen waarde. Alleen het Woord Gods heeft waarde. Emotie is vaak bedrieglijk. Ze kunnen gemakkelijk opgeroepen worden. Maar het is de bedoeling dat je emoties onderworpen zijn aan het Woord.

Door het Woord alleen kun je de Heer liefhebben. Als je weet hoe het zit en wat de waarheid is, dan volgt daaruit vanzelf de waarheid.

- Jak. 1: 23   Want zo iemand een hoorder is des Woords, en niet een dader, die is een man gelijk, welke zijn aangeboren aangezicht bemerkt in een spiegel;

De volmaakte wet is de wet van het N.V.

“Blijde dag, zalige stond, toen ik Jezus als mijn Heiland vond”. Blijde dag, zalige stonden, toen ik de Heere Jezus leerde kennen en Hem als mijn Heiland leerde dienen. Een heleboel dingen zijn helemaal niet gelukkig in je leven, maar dat doet niets af aan de gelukzaligheid in het dienen van de Heer. Er is maar één ding dat werkelijk blijdschap kan geven en dat is het dienen van de Heer in het gewone dagelijkse leven en wij hebben de glimlach van de Heer.

Rom. 1: 1 – 7 en 16 – 17

- Rom. 1: 1 Paulus, een dienstknecht van Jezus Christus, een geroepen apostel, afgezonderd tot het Evangelie van God,
2 (Hetwelk Hij tevoren beloofd had door Zijn profeten, in de heilige Schriften)
3 Van Zijn Zoon, (Die geworden is, uit het zaad van David, naar het vlees;
4 Die krachtelijk bewezen is te zijn de Zoon van God, naar den Geest der heiligmaking, uit de opstanding der doden) *namelijk* Jezus Christus, onzen Heere:
5 (Door Welke wij hebben ontvangen genade en het apostelschap, tot gehoorzaamheid des geloofs onder al de heidenen, voor Zijn Naam;
6 Onder welken gij ook zijt, geroepenen van Jezus Christus!)
7 Allen, die te Rome zijt, geliefden Gods, en geroepen heiligen, genade zij u, en vrede van God, onzen Vader, en den Heere Jezus Christus.
16 Want ik schaam mij des Evangelies van Christus niet; want het is kracht Gods tot zaligheid een iegelijk, die gelooft, eerst den Jood, en *ook* den Griek.
17 Want de rechtvaardigheid Gods wordt in hetzelfde geopenbaard uit geloof tot geloof; gelijk geschreven is: Maar de rechtvaardige zal uit het geloof leven.

Romeinen is de eerste brief van het N.T, omdat het alle basiselementen van het Evangelie bevat, ook wat betreft de juridische achtergrond van dat Evangelie.

Het Evangelie is de blijde boodschap. Paulus is als uitgezondene de verantwoordelijke man om die blijde boodschap bekend te maken.

Als je de tussenzinnen weglaat dan is de inhoud van die blijde boodschap: Het Evangelie van God, Zijn Zoon, Jezus Christus, onze Heere.

Dat is de boodschap. Deze Jezus Christus is de Zoon van God en wij kennen Hem inmiddels als Jezus Christus, onze Heere, want Hij is onze Heere.

Dat Evangelie wordt pas verkondigd sinds de opstanding van de Heere Jezus, hoewel dat Evangelie simpelweg niets anders is dan de verkondiging van het Nieuwe Verbond. Een ander noemt dat het Messiaanse Verbond, of het Genade Verbond. Maar ja, de wet wordt ook wel het genadeverbond genoemd, hoewel het dat natuurlijk niet is.

Dat Nieuwe Verbond trad pas in werking na de opstanding van Christus, bij Zijn aanstelling tot Hogepriester naar de ordening van Melchizédek. Hij is Melchizédek, omdat dat priesterschap een onvergankelijk priesterschap is en dus moet Melchizédek dan ook nog steeds Priester zijn. En omdat Christus nu de Hogepriester naar de ordening van Melchizédek is, moet Hij wel Dezelfde zijn als Melchizédek. Vooral Joodse christenen weten dat.

Daarbuiten ziet men Melchizédek meer als eerste koning van Jeruzalem. Dat kan natuurlijk nooit, want Jeruzalem heette toen nog Jebus.

Hij was Koning des vredes en Abraham had onmiddellijk door Wie hij voor zich had en onderwierp zich dan ook direct aan Hem.

Het Evangelie wordt wel pas gepredikt sinds de opstanding, maar het was niet nieuw. Het Nieuwe Verbond, of Testament was niet nieuw, maar trad pas in werking bij de dood van de

Heere Jezus. Dat Evangelie had Hij immers tevoren beloofd door Zijn profeten in de heilige Schriften (vers 2). Het was dus niets anders dan de vervulling van één van de heilspennen van God, maar dan wel het meest belangrijke heilsfeit.

Hij had dat niet alleen bekend gemaakt door Zijn profeten, maar ook aan Zijn profeten. Paulus zegt dus eigenlijk ook: “Wij hebben het profetische Woord, dat zeer vast is”.

God had tevoren aan Abraham het Evangelie beloofd, zeggende: “In u en in uw zaad...(Gal. 3). Dat Evangelie is begonnen vervuld te worden sinds de opstanding van Christus, want dat Zaad is Christus.

Het woord “Evangelie” komen we in het O.T. ook geregeld tegen en daar wordt het in verband gebracht met het heil dat we zouden horen: de blijde boodschap die verkondigd zou worden, te beginnen bij Jeruzalem.

Vanaf de eerste bladzijde van de Bijbel worden we al geconfronteerd met dat Evangelie: “En God zeide: Daar zij licht”. Dat licht zou in de duisternis schijnen en heeft in onze harten geschinen. Dat is het profetische Woord dat zeer vast is en als een licht schijnt in duistere plaatsen (Petrus). Maar dat kom je bij al de profeten tegen en ze spreken allemaal over hetzelfde, namelijk de Zoon van God.

Die blijde boodschap is de boodschap van God, Die spreekt over Zijn Zoon.

De Zoon van God, Die geworden is uit het zaad van David (zie Mattheüs 1: “En David gewon.... enz).

Rom. 1: 4 Die krachtelijk bewezen is te zijn de Zoon van God, naar den Geest der heiligmaking, uit de opstanding der doden) *namelijk* Jezus Christus, onzen Heere:

Daar staat niet: “Die krachtelijk bewezen is te zijn...”, want dat is meer een traditioneel vooroordeel. Daar staat “horizo” en dat betekent bestemming, of eindbestemming bereiken. Het woord “horizon” ligt erin. Hier wordt dus de eindbestemming bereikt. Als je het concordant zou vertalen, staat er: “Die krachtelijk gesteld / verordineerd is tot Zoon van God”.

Zonen worden per definitie niet geboren, maar gesteld. Bij Salomo was daar een heel gedoe over, want het was nog helemaal niet zeker wie de zoon van David zou worden na zijn dood. Er waren immers meer kinderen.

Degene, Die uit het zaad van David geboren werd, werd ook als zodanig erkent. God had Zelf gezegd dat de Zoon van David tot Zoon van God gesteld zou worden (2 Sam. 7).

En waarom is Hem de macht gegeven om al het oordeel te geven? Omdat Hij de Zoon van Adam is (Joh. ?).

“In overeenstemming met de Schrift”, of “op grond van de Schrift” zijn vrijwel twee identieke termen.

Bij opstanding der doden denken we meer aan het vlees. Daarom staat erbij: “Naar de Geest der heiligmaking”, zodat het op een hoger plan komt te staan. Hij is in hoogste positie de Zoon van God, een Mens, Die beeldrager Gods is. Zo wordt het aangekondigd. De eerste mens, Adam in de hof, was veelbelovend, de laatste Adam in de hof was veelvullend. Dat is een prachtige parallel.

Wij kennen Hem als Jezus (de Mens) Christus (de Opgestane), onze Heere (Hij is onze Heer en Meester).

Paulus is door genade apostel geworden. Het gaat niet alleen om vergeving van zonden. De genade waarin wij nu leven heeft niet in de eerste plaats te maken met vergeving van onze dagelijkse zonden, maar meer met wat God ons nu geeft. Hij geeft ons gaven. Hij geeft ons

iets te doen. “De handen vullen” is ook een term uit het O.T. God deed dat bij Aäron, opdat hij het priesterschap zou bedienen. God neemt onze zonden weg, maar geeft ons tegelijkertijd een job.

Paulus kreeg dat apostelschap niet voor zichzelf, maar voor Zijn Naam. Hij moest het Evangelie aan al de heidenen brengen en die boodschap wordt ook gepredikt aan al de heidenen.

Hand. 17. Paulus is hier niet in Jeruzalem, ook niet in Rome, maar in Athene, de culturele hoofdstad van die tijd. Athene betekent: A = niet – thene = zeker = onzeker. Paulus spreekt tot de Grieken die verzameld waren om wat nieuws te horen en hij heeft het over de tempel die gewijd is aan de onbekende God. Die God predikt Paulus.

Hand. 17: 24 Die God, Die de wereld gemaakt heeft en alles wat daarin is; Deze, zijnde een Heere des hemels en der aarde, woont niet in tempelen met handen gemaakt;

De wereld is gewoonlijk hemel en aarde.

25 En wordt ook van mensenhanden niet gediend, *als* iets behoevende, alzo Hij Zelf allen het leven, en den adem, en alle dingen geeft;

God kan niet door mensenhanden gediend worden. Hij behoeft niets van ons en heeft ook niets nodig van de nieuwe mens. Hij is dus niet afhankelijk van ons. Men zegt bijv. dat als wij het Evangelie niet aan alle volkeren verkondigen, God nog niet kan komen. Hij is dus van ons afhankelijk wat de vervulling van Zijn heilsplan betreft. Dat is natuurlijk onzin, want de datum van Zijn wederkomst is echt niet afhankelijk van ons. Hij regelt Zijn eigen zaken wel. Andersom is de mens wel van God afhankelijk.

26 En heeft uit één bloede het ganse geslacht der mensen gemaakt, om op den gehelen aardbodem te wonen, bescheiden hebbende de tijden te voren geordineerd, en de bepalingen van hun woning;

God heeft uit één het ganse geslacht der mensen gemaakt. Dat is Adam en die mens is bestemd om op de aardbodem te wonen.

“Bescheiden hebbende” is onderscheid maken en dus: bepaald hebbend de tijden.... Uit één is er één geslacht der mensen voortgekomen, maar wel degelijk onderverdeeld (zie Gen. 10 en 11. God heeft de mensen gescheiden en bepaald). Ook heeft Hij de tevoren verordineerde tijden bepaald. Hij heeft de geschiedenis bepaald, afgemeten. Na zoveel tijd greep God in en na zoveel tijd werd Israël uit Egypte gevoerd en na zoveel tijd werd de Zoon van David geboren. Dat stond altijd al allemaal van tevoren vast.

27 Opdat zij den Heere zouden zoeken, of zij Hem immers tasten en vinden mochten; hoewel Hij niet verre is van een iegelijk van ons.

Met de bedoeling dat zij de Heere zouden zoeken. De mens stelt zich immers de vraag: “Wat doe ik hier? Wat is de zin van het bestaan?” (Stoïcijns: deugd voortbrengen; Epicurisch: als je maar plezier hebt in het leven).

Stoïcijns: je moet je aan de wet houden.

Epicurisch: volgens Prediker zou je juist genieten.

Dat staat dus allemaal in de Bijbel en in de filosofie. Daar komen ze bij elkaar. Maar wat je wezenlijk zou moeten doen, is God zoeken en Hem dienen.

- 28 Want in Hem leven wij, en bewegen ons, en zijn wij; gelijk ook enigen van uw poëten gezegd hebben: Want wij zijn ook Zijn geslacht.

“in Hem leven wij”. Dat is een uitspraak over de natuurlijke mens. Alle dingen immers bestaan tezamen door Hem (Kol. 1: 17).

- 29 Wij dan, zijnde Gods geslacht, moeten niet menen, dat de Godheid goud, of zilver, of steen gelijk zij, welke door mensenkunst en bedenking gesneden zijn.

Je zou je geen eigen God moeten maken.

- 30 God dan, de tijden der onwetendheid overzien hebbende, verkondigt nu allen mensen alom, dat zij zich bekeren.

God heeft de tijden der onwetendheid overzien. Dat zijn de oudtestamentische tijden. Die God verkondigt nu aan alle mensen, overal, waar zij ook wonen, het Evangelie, opdat zij zich zouden bekeren. Dat is de oproep. Maar waarom?

- 31 Daarom dat Hij een dag gesteld heeft, op welken Hij den aardbodem rechtvaardiglijk zal oordelen, door een Man, Dien Hij *daartoe* geordineerd heeft, verzekering *daarvan* doende aan allen, dewijl Hij Hem uit de doden opgewekt heeft.

Omdat Hij een dag gesteld heeft (dus van tevoren) waarop de aardbodem rechtvaardig geoordeeld zal worden door één Man, omdat Die uit de doden is opgewekt. En omdat die Man inmiddels verschenen is, wordt het dus ook logischer- en noodzakelijkerwijze aan alle mensen gepredikt.

Sporen van Bijbelse waarheid vind je onder alle volkeren. Het Evangelie is daar in het verleden aan al die volkeren verkondigd.

De zin van het bestaan is dat wij Hem zouden zoeken. Niet dat Hij dat nodig heeft, maar zo is het.

Hij is de mensen gelijk geworden en de functie van de mens is om te dienen. Dat geeft ook de meeste bevrediging in het leven. Wij zouden primair niet de mensen dienen, maar God. Dat geeft niet alleen bevrediging, maar wij hebben dat ook nodig.

God doet een werk en Hij wil ons daarin gebruiken. Dat is tot Zijn eer en tot onze gelukzaligheid.

Rom. 1: 16 Want ik schaam mij des Evangelies van Christus niet; want het is kracht Gods tot zaligheid een iegelijk, die gelooft, eerst den Jood, en *ook* den Griek.

- 17 Want de rechtvaardigheid Gods wordt in hetzelfde geopenbaard uit geloof tot geloof; gelijk geschreven is: Maar de rechtvaardige zal uit het geloof leven.

Het Evangelie dus dat kracht Gods is. Er is niet ook nog een andere kracht.

En waar Evangelie boodschap is, is dat dus Woord en dat Woord leidt tot zaligheid voor een ieder die gelooft. Er bestaat geen onderscheid tussen Jood en Griek.

In dat Evangelie wordt de rechtvaardigheid van God geopenbaard en openbaring is per definitie het tegenovergestelde van verberging. Het was er al wel, maar in het O.T. was dat Evangelie nog bedekt.

Het gaat dus niet in de eerste plaats over de rechtvaardiging van de mens, maar over die van God. Als Hij ons rechtvaardig verklaart, doet Hij dat in overeenstemming met het recht van de wet Gods. De straf der zonden is gedragen door Degene, Die het recht had die zonden te dragen, als Hoofd van het menselijk geslacht.

De rechtvaardigheid Gods is aan ons geopenbaard. God is barmhartig en genadig, maar het Evangelie is in de eerste plaats in overeenstemming met het recht van God.

Rom. 1: 18   Want de toorn Gods wordt geopenbaard van den hemel over alle goddeloosheid, en ongerechtigheid der mensen, die de waarheid in ongerechtigheid ten onder houden

De mensheid houdt de waarheid met opzet ten onder. Hij doet alsof hij de waarheid zoekt en wil alles wel geloven, behalve de waarheid van God. De mens trekt niet de conclusie dat hij afhankelijk is van God.

- 19   Overmits hetgeen van God kennelijk is, in hen openbaar is; want God heeft het hun geopenbaard.
- 20   Want Zijn onzienlijke dingen worden van de schepping der wereld aan, uit de schepselen verstaan en doorzien, beide Zijn eeuwige kracht en Goddelijkheid, opdat zij niet te verontschuldigen zouden zijn.

Elk mens kan God kennen en is dus niet te verontschuldigen. Hij kan God kennen in de creatuur en de Schriftuur, maar doet dat niet. Waar de kennis in principe aanwezig is, wordt de mens ook geacht de Schepper te kennen. Die kennis is nooit vrijblijvend en men is dan ook moreel verplicht God te loven en te prijzen.

- 21   Omdat zij, God kennende, *Hem* als God niet hebben verheerlijkt of gedankt; maar zijn verijdeld geworden in hun overleggingen en hun onverstandig hart is verduisterd geworden;

Zij zijn verijdeld = leeggemaakt. De mens overlegt wel, maar het gaat nergens over, omdat hij God niet wil kennen, nadat hij Hem verworpen heeft.

Met verstand begin je niets als er niet eerst geloof is en men zou met het hart geloven.

Spreuken 9: 10 De vreze des HEEREN is het beginsel der wijsheid, en de wetenschap der heiligen is verstand. Als die vreze er niet is, kan die wijsheid er dus ook niet zijn. Daarom onverstandig hart.

Dat onverstandig hart is leeg en verduisterd geworden. Dat is niet normaal zo, maar het is de positie van de ongelovige geworden. Men geeft zich wel uit als wijzen, maar men is dwaas geworden.

Theologie is geen wijsheid. Dat is een vak en heeft met wijsheid niets van doen. Men beschouwt de mens als hoogste wat er is (de mens als kroon der schepping). De mens beschouwt zichzelf als god, maar vervolgens verheft men de dieren ook. Die worden hoger geacht en meer gediend dan God. Daarom wil God ook niets meer met de mens te maken hebben.

Dat is de beschrijving van de mens sinds men definitief de Heere Jezus Christus verworpen heeft. Dus na Zijn opstanding. De Joden worden ook niet veroordeeld omdat zij de Heere Jezus gekruisigd hebben, maar omdat zij Hem na Zijn opstanding niet erkend hebben. Zij hebben Hem in onwetendheid gekruisigd, zegt Petrus en daarom worden ze opgeroepen Hem alsnog te erkennen.

De mens beschouwt zichzelf als wijs, maar in werkelijkheid is hij precies het tegenovergestelde. Hij gelooft in de evolutietheorie, maar als je bijv. een fiets ziet, dan moet dat ding toch door iemand ontworpen en in elkaar gezet zijn. Dat ding is er niet zomaar gekomen. Zo is het met de natuur ook. Zoiets ontstaat toch niet zomaar vanzelf.

Maar de werkelijke situatie met betrekking tot de mens is nog veel erger. Hij wijst God af en daarna gaat het van kwaad tot erger. Zo stelt Paulus het hier voor.

In 1 Kor. 1 staat niet slecht dat de mens de wijsheid heeft afgewezen, maar dat God die wijsheid de mens ook heeft afgenomen. Wij zijn rijk geworden in Hem, in alle rede en kennis, maar Paulus verwijt de Korinthiërs dat ze daar vervolgens niets mee doen. Want zij twisten. De één zegt: "Ik ben hervormd" en de ander: "Ik ben gereformeerd", maar dat is vleeselijk denken en aardse gerichtheid.

Christus heeft Paulus niet gezonden om te dopen, maar om het Evangelie te verkondigen. Niet om te tellen en te registreren wie er lid van de kerk geworden waren. Hij doopte wel, maar dat was niet zijn hoofdtaak.

Paulus verkondigde dat Evangelie niet met wijsheid van woorden en degenen die die boodschap niet aannemen, lachen om die boodschap.

1 Kor. 1: 19   Want er is geschreven: Ik zal de wijsheid der wijzen doen vergaan, en het verstand der verstandigen zal Ik te niet maken.

Waarom geen filosofische onderbouwing van het Evangelie? Omdat er is geschreven dat God die wijsheid weg zou doen. Hij zou de wijsheid van deze wereld tot dwaasheid maken.

20   Waar is de wijze? Waar is de Schriftgeleerde? Waar is de onderzoeker dezer eeuw? Heeft God de wijsheid dezer wereld niet dwaas gemaakt?

En waar is de wijze of Schriftgeleerde en waar is de onderzoeker dezer eeuw? Dat staat voor de cultuur van deze wereld.

21   Want nademaal, in de wijsheid Gods, de wereld God niet heeft gekend door de wijsheid, zo heeft het Gode behaagd, door de dwaasheid der prediking, zalig te maken, die geloven;

De wereld heeft God niet gekend door de wijsheid. Er was wel wijsheid, maar die bracht hen niet tot God. En als de wijsheid de mens dan niet tot God brengt, neemt Hij die wijsheid weg en stelt daar de dwaasheid van het Evangelie tegenover. Alleen daardoor kun je zalig worden.

22   Overmits de Joden een teken begeren, en de Grieken wijsheid zoeken;

Hoeveel tekenen men ook kreeg, of hoeveel wijsheid er ook was, het bracht de mensheid niet tot God. Maar Paulus predikt Christus, de Kracht Gods en de Wijsheid Gods. Als wijsheid geen kracht is, is het gewoon flauwekul.

- 25 Want het dwaze Gods is wijzer dan de mensen; en het zwakke Gods is sterker dan de mensen.
- 18 Want gij ziet uw roeping, broeders, dat *gij* niet vele wijzen *zijt* naar het vlees, niet vele machtigen, niet vele edelen.
- 19 Maar het dwaze der wereld heeft God uitverkoren, opdat Hij de wijzen beschamen zou; en het zwakke der wereld heeft God uitverkoren, opdat Hij het sterke zou beschamen;
- 20 En het onedele der wereld, en het verachte heeft God uitverkoren, en hetgeen niets is, opdat Hij hetgeen *iets is*, te zien zou maken;

Wij worden in de wereld niet voor vol aangezien, maar dat neemt niet weg dat God de wijsheid van de wereld te kijk zal zetten. Christus was in de wereld ook niets, maar is toch van God verheerlijkt geworden, opdat Hij de wereld zou beschamen.

- 30 Maar uit Hem zijt gij in Christus Jezus, Die ons geworden is wijsheid van God, en rechtvaardigheid, en heiligmaking, en verlossing;
- 31 Opdat *het zij*, gelijk geschreven is: Die roeme, roeme in den Heere.

Het is Zijn plan en uit Hem zijn wij en Hij is ons Wijsheid geworden.
De uitdrukking uit vers 19 is ontleend aan Jesaja 29
Eerst Jes. 28: 11

Jes. 28: 11   Daarom zal Hij door belachelijke lippen, en door een andere tong tot dit volk spreken;

In onze dagen wordt het Evangelie verkondigd in een belachelijke taal, namelijk het Grieks. De taal van het Woord van God is immers het Hebreeuws en Grieks is de belachelijke taal der heidenen. De zaligheid is weggegeven van de Joden aan de heidenen. Sindsdien wordt het Evangelie in die belachelijke taal verkondigd. God richt Zich nu via de heidenen tot de Joden. Hebreeuws is de heilige taal van God en het is heel onwaarschijnlijk dat die taal in het verleden ooit in de praktijk gebruikt is. Sinds de opkomst van het Zionisme heeft men het Hebreeuws gemaakt tot omgangstaal, maar vanuit de Bijbel hebben de Joden niet eens het recht om die taal te gebruiken.
De vloek over Israël.

Jes. 29: 10   Want de HEERE heeft over ulieden uitgegoten een geest des diepen slaaps, en Hij heeft uw ogen toegesloten; de profeten, en uw hoofden, *en de zieners* heeft Hij verblind.

Ariël is Jeruzalem. Israël slaapt. De profeten, hoofden en zieners van Israël heeft Hij verblind.

- 21 Daarom is ulieden alle gezicht geworden als de woorden van een verzegeld boek, hetwelk men geeft aan een, die lezen kan, zeggende: Lees toch dit; en hij zegt: Ik kan niet, want het is verzegeld.

Een boekrol dat verzegeld is. Het boek zit op slot. Hij heeft het boek wel, maar kan er niets mee. Of men geeft het boek aan iemand die niet lezen kan. Die kan er dus ook niets mee.

Lezen is verzamelen (aren lezen).

- 22   Want de HEERE heeft gezegd: Daarom dat dit volk *tot Mij* nadert met zijn mond, en zij Mij met hun lippen eren, doch hun hart verre van Mij doen; en hun vreeze, *waarmede zij Mij vrezen*, mensengeboden zijn, die hun geleerd zijn;

“Omdat dit volk tot Mij nadert”. Er zijn mensen die zeggen dat ze de Eeuwige dienen, maar hun hart is leeg. Zij leren de Bijbel wel. De Joden moeten de Thora leren. Dat is op toon lezen, met de juiste melodie. Maar dat is niet loven. En omdat er alleen maar uiterlijk vertoon is en een stenen hart waar niets in te graveren valt, daarom zal God wonderlijk handelen met dat volk.

De wijsheid zijner wijzen zal vergaan. Dat is het citaat uit 1 Kor. 1. De overleggingen van de Joden zijn ook ijdel en dat stort hen dan ook in het verderf.

De Joodse godsdienst scheidt hen van de rest. Ze zijn dus ook een aparte groep en kunnen om die reden ook gemakkelijk vervolgd worden.

Het Joodse volk is verstrooid onder de heidenen en aan zowel de Jood als de Griek wordt het Evangelie verkondigd. Maar als zij hun eigen godsdienst aanhouden, is hun dat tot een strik (zie ook Rom. 10: 8 Hun tafel is hun tot strik geworden). Er is geen plaats meer op die tafel om daar nog het Evangelie bij te zetten en daarom neemt God de wijsheid bij hen weg.

Het citaat in 1 Kor. 1 over wijsheid is in de eerste plaats van toepassing op een ongelovig Israël. Israël staat echter model voor de wereld en daarom heeft het betrekking op heel de mensheid.

- Jes. 29: 14   Daarom, ziet, Ik zal voorts wonderlijk handelen met dit volk, wonderlijk en wonderbaarlijk; want de wijsheid zijner wijzen zal vergaan, en het verstand zijner verstandigen zal zich verbergen.

Daar staat drie keer “een wonder”. Drievoudig en dus met grote nadruk. “Wonderlijk” gaat altijd over verborgenheden die niet begrepen worden en het gaat meestal over onze bedeling (zie ook Ps. 118). De Heer doet een onbegrijpelijk werk en het wonderlijke is gelegen in het feit dat God Zich in het verborgene een volk verzamelt voor Zijn Naam.

Het gaat in Jesaja weliswaar over Israël, maar de Gemeente is ook Israël. Dat is zowel op geestelijk als op aards niveau zo (denk aan de 2 en 10 stammen).

Dat is wonderlijk handelen met Israël. Hij doet via een achterdeur alsnog Zijn werk met Israël.

Het zijn hier geen algemene opmerkingen, maar het gaat over die mensheid die God verworpen heeft sinds de opstanding van Christus.

God heeft op één of andere manier de essentie van de wijsheid van de mensheid weggenomen. Op Discoverychannel laten ze altijd wel iets zien wat ontdekt is, maar het wordt nooit ontdekt. De waarheid komt nooit naar boven. God heeft die natuurlijke wijsheid weggenomen. Dat is de wijsheid die God aan Adam gegeven had en die via Adam doorgegeven is. Die wijsheid is weg. Daarom heeft God er waarschijnlijk ook zelf voor gezorgd dat al die bibliotheken verbrand zijn.

Zo blijft de mens zonder wijsheid achter. Vandaar die enorme uitwas van de tegenwoordige technische kennis. Zo snel als dat gegaan is, kan het niet anders zo zijn dan dat dat een ziekelijke uitwas is. Men kan via Internet communiceren, maar niemand heeft elkaar wat te

zeggen. God heeft daar Zelf voor gezorgd, maar niettemin werkt Hij Zijn wijsheid in het verborgene uit.

1 Kor. 2 – 2   Want ik heb niet voorgenomen iets te weten onder u, dan Jezus Christus, en Dien gekruisigd.

Dat dwaze woord des kruises, daar gaat het over.

- 3   En ik was bij ulieden in zwakheid, en in vreze, en in vele beving.
- 4   En mijn rede, en mijn prediking was niet in bewegelijke woorden der menselijke wijsheid, maar in betoning des geestes en der kracht;

De prediking van het Evangelie heeft al die preken en retoriek niet nodig. Dat mag gerust in alle gebrekkigheid gebeuren. Dat maakt niets uit, want het is kracht Gods tot zaligheid. Mensen aan het huilen krijgen is niet zo moeilijk. Dat heeft wel uitwerking, maar blijft niet hangen. De mensheid heeft altijd al verhalen bedacht, maar die het meest blijven hangen, hebben altijd wel iets van het Evangelie in zich. Met name sprookjes. Die bevatten op symbolische wijze Bijbelse waarheid en zodra je de waarheid hoort, merk je dat heus wel. Daarna verzet men zich er wel tegen, maar toch. In Westerns is er ook altijd één die van de rest wint.

Het Woord van God is kracht tot zaligheid. Paulus gebruikte ook geen retoriek, maar geestelijke kracht.

- 6   En wij spreken wijsheid onder de volmaakten; doch een wijsheid, niet dezer wereld, noch der oversten dezer wereld, die te niet worden;

Maar....niettemin spreken wij de wijsheid onder de volwassenen.

- 7   Maar wij spreken de wijsheid Gods, *bestaande* in verborgenheid, die bedekt was, welke God te voren verordineerd heeft tot heerlijkheid van ons, eer de wereld was;

Dat is een wijsheid Gods die bedekt is voor de wereld. Die wijsheid heeft God tevoren ingesteld tot heerlijkheid van ons. Kennis van wijsheid moet dus leiden tot heerlijkheid van ons.

Degene, Die Eerstgeborene is van een nieuwe schepping en Die alle mensen zal oordelen, over Hem gaat het. In Hem is alle wijsheid Gods.

Die wijsheid heeft niemand gekend, ook de duivel niet, want anders zou hij de Heere der Heeren niet gekruisigd hebben. God heeft niet alle zetten verklapt, maar wel alle gedaan (als een schaakpartij afgebroken wordt, moet de volgende zet al wel afgegeven worden aan de scheidsrechter, maar de tegenstander mag hem nog niet weten).

Dan volgt weer een citaat uit Jes. 64: 4.

- 9   Maar gelijk geschreven is: Hetgeen het oog niet heeft gezien, en het oor niet heeft gehoord, en in het hart des mensen niet is opgeklommen, hetgeen God bereid heeft dien, die Hem liefhebben.
- 12   Doch wij hebben niet ontvangen den geest der wereld, maar den Geest, Die uit God is, opdat wij zouden weten de dingen, die ons van God geschonken zijn;

Opdat wij kennis van onvergankelijke dingen zouden hebben, zodat wij op de hoogte zouden zijn van het plan der eeuwen. Hij maakt Zichzelf aan ons bekend. Maar die wijsheid zal nooit begrepen worden door vleselijke christenen. Zij hebben geen oog voor het werk van Christus. Zij hopen en bidden voor hun eigen werk, maar God vraagt ons Hem te dienen en betrokken te zijn in Zijn werk, opdat onze levens zouden zijn tot heerlijkheid van Hem, maar ook van ons.

Daarom is ons die wijsheid bekend gemaakt, opdat wij Hem zouden kunnen dienen.

In 1 Kor 3 gaat het over dezelfde dingen als in 1 Petr. 2, namelijk over de onvervalste melk. In 1 Kor. 3 gaat het ook over melk, want de Korinthiërs konden nog geen vaste spijs aan, omdat ze nog vleselijk waren (3: 3).

Wij maken deel uit van dat bouwwerk waarvan het fundament gelegd is. Wij worden gebouwd volgens de tekening of het bouwplan; dat is het profetische Woord.

Die dingen zijn tevoren verordineerd tot heerlijkheid van ons en bovendien van voor de grondlegging der wereld af (zie ook Jes. 28: dat wonderlijke werk. en Jes. 29: 14).

Hebr. 1: 1   God, voortijds veelmaal en op velerlei wijze, tot de vaderen gesproken hebbende door de profeten, heeft in deze laatste dagen tot ons gesproken door de Zoon;

Nadat God tot de vaderen gesproken had door de profeten, heeft Hij dat in deze laatste dagen tot ons gedaan door de Zoon.

“Deze laatste dagen” zijn de dagen van de eindtijd. Er zijn ook andere laatste dagen, maar deze laatste dagen zijn de 2000 jaar van de Gemeente en dus vanaf de eerste komst van Christus.

De andere laatste dagen zijn de dagen vanaf Zijn wederkomst.

In de vorige dagen, de tijden der onwetendheid, sprak God tot de vaderen door de profeten.

Die vaderen zijn niet alleen Abraham, Izak en Jakob, maar iedereen vanaf Adam. Hij sprak tot heel de mensheid, in de eerste plaats tot Israël, maar via Israël tot de anderen.

Dat spreken gebeurde op velerlei wijze. Soms moesten de profeten gewoon hun mond houden en dat is dan natuurlijk een beeld van deze tegenwoordige bedeling. Hosea moest bv. trouwen met de vrouw der hoerijen. Dat moest van de Heer en dus is dat ook profetie. De bouw van de tabernakel en tempel is ook profetie en soms zijn natuurverschijnselen dat ook.. Maar geschiedenis kan ook profetie zijn, zoals bijv. die van Jakob en Esau. In Gal. 4 staat dat die dingen andere betekenis hebben.

Zo ook de bomen in de hof. Als je eet van die ene boom, dan ga je dood en als je van die andere boom eet, dan zul je juist leven. Je kunt God niet dienen door een bepaalde levenswijze, maar alleen door je aan Hem te onderwerpen.

Dat zijn allemaal profetieën en dat wordt allemaal vervat in die ene zin van Hebr. 1: 1.

Nadat God Zich 4000 jaar lang had uitgesloofd om Zich aan de mens te openbaren, lijkt het erop dat Hij nu zwijgt. God zou ook zwijgen, want dat had Hij voorzegd. Dat staat er hier niet bij, maar op andere plaatsen wel.

God heeft gesproken en dat betekent dat Hij er ooit mee begonnen is en dat het nu nog steeds door gaat. God spreekt nu dus nog wel, maar niet meer door de profeten en ook niet op velerlei wijze. Hij doet dat nu door de Zoon.

Hebr. 1: 2   Welken Hij gesteld heeft tot een Erfgenaam van alles, door Welken Hij ook de wereld gemaakt heeft ;

Die Zoon heeft de eeuwen gemaakt, dat is de geschiedenis. Bovendien is die Zoon aangesteld tot Erfgenaam.

- Hebr. 1: 3 Dewelke, alzo Hij is het afschijnsel *Zijner* heerlijkheid, en het uitgedrukte beeld Zijner zelfstandigheid, en alle dingen draagt door het woord Zijner kracht, nadat Hij de reinigmaking onzer zonder door Zichzelven te weeg gebracht heeft, is gezeten aan de rechterhand der Majesteit in de hoogste hemelen;
- 4 Zoveel treffelijker geworden dan de engelen, als Hij uitnemender Naam boven hen geërfd heeft;

De hoofdgedachte is niet dat Hij alleen onze reinigmaking der zonden heeft teweeggebracht, maar dat God gesproken heeft door de Zoon. Die Zoon wordt ons daarna voorgesteld. Die Zoon is hier niet lijfelijk aanwezig.

Algemeen kenmerkend voor de tegenwoordige waarheid is, dat Hij niet spreekt door de profeten, maar door de Zoon. Hoe doet Hij dat dan? De hemelen zijn immers gesloten? God zwijgt immers? Het is net als met Zacharia: hij zweeg ook totdat zijn zoon geboren werd. Als men toch iets van hem wilde weten, dan schreef hij het op.

Waarom, als straf? Nee, maar omdat het een uitbeelding is van onze tegenwoordige bedeling. Dat God spreekt door de Zoon, is het hoofdthema van deze brief, maar tot wie spreekt Hij dan? Tot de Gemeente. Het gaat immers over de laatste dagen en dat zijn de dagen van de Gemeente.

Bij de Heere Jezus is alles publiek gebeurd, maar vanaf Zijn opstanding is dat niet meer zo. Hij kreeg helemaal geen heerlijkheid op het tempelplein als demonstratie van Zijn overwinning. Dat is wel gebeurd in de onzienlijke wereld, maar in deze wereld niet.

Hij vertoonde Zich wel, maar alleen aan de discipelen. Het wordt op verschillende plaatsen vastgesteld dat Hij gezien werd, maar niet door de wereld. Hij beperkt Zich, want Hij heeft Zich overgegeven aan de Gemeente.

Hij maakt Zich nu nog steeds bekend aan de Zijnen en zolang we niet de Zijnen zijn, spreekt Hij ook niet tot ons. We zouden eerst tot geloof komen en pas daarna wordt Hij ons uitgelegd (Joh. 8: eerst geloven, dan de waarheid verstaan en vervolgens vrij). Dat is de normale Bijbelse volgorde. Als we Hem aanvaarden als de Messias, dan zal de Zoon tot ons spreken. Nu even lezen Hebr. 1: 1 en meteen daarna Hebr. 2: 1. De rest is een tussenzin.

- Hebr. 1: 1 God, voortijds veelmaal en op velerlei wijze, tot de vaderen gesproken hebbende door de profeten, heeft in deze laatste dagen tot ons gesproken door den Zoon;

- Hebr. 2: 1 Daarom moeten wij ons te meer houden aan hetgeen gehoord is, opdat wij niet te eniger tijd doorvloeien.

In oudtestamentische tijd kwamen oordelen over degenen die het Woord Gods ongehoorzaam waren. Als Hij nu rechtstreeks spreekt door de Zoon, hoe zullen wij, gelovigen, ontvlieden indien wij op zo grote zaligheid geen acht nemen? Dan volgt het oordeel van God ook over degenen die nu niet willen horen. Want wat doet een vader met zijn kinderen die ongehoorzaam zijn (zie ook 1 Kor. 3)? Wij zouden ons nog meer dan de vaderen houden aan hetgeen gehoord is.

Hebr. 12: 25 Ziet toe, dat gij Dien, Die spreekt, niet verwerpt; want indien dezen niet zijn ontvloden, die dengene verwierpen, die op aarde Goddelijke antwoorden gaf, veelmeer *zullen* wij niet *ontvlieden*, zo wij ons van Dien afkeren, Die van de hemelen *is*:

Ook hier staat dat God spreekt door de Zoon. Dat doet Hij rechtstreeks en vanuit de onzienlijke wereld. Dat is volstrekt in overeenstemming met het profetische Woord. Dat wordt dan ook duidelijk gemaakt in het vervolg van Hebr. 1, maar zeker ook in Hebr. 2.

Hebr. 2: 11   Want én Hij, Die heiligt, én zij, die geheiligd worden, zijn allen uit één; om welke oorzaak Hij Zich niet schaamt hen broeders te noemen.
12   Zeggende: Ik zal Uw Naam Mijn broederen verkondigen; in het midden der Gemeente zal Ik U lofzingen.

Daar wordt Psalm 22 aangehaald en dat is precies de meest bekende lijdenspsalm, waarin heel nauwkeurig het lijdensverhaal uiteengezet wordt. Er zijn natuurlijk nog meer Psalmen die daarover gaan.

Ps. 22: 1 Een Psalm van David, voor den opperzangmeester, op Aijeleth hasscháchar.
2 Mijn God! Mijn God! Waarom hebt Gij Mij verlaten, verre zijnde van Mijn verlossing, *van* de woorden Mijns brullens?
3 Mijn God! Ik roep des daags, maar Gij antwoordt niet; en des nachts, en Ik heb geen stilte.
4 Doch Gij zijt heilig, wonende *onder* de lofzangen Israëls.
5 Op U hebben onze vaders vertrouwd; zij hebben vertrouwd, en Gij hebt hen uitgeholpen.
6 Tot U hebben zij geroepen, en zijn uitgered; op U hebben zij vertrouwd, en zijn niet beschaamd geworden.
7 Maar Ik ben een worm en geen man, een smaad van mensen, en veracht van het volk.
8 Allen, die Mij zien, bespotten Mij; zij steken de lip uit, zij schudden het hoofd, *zeggende*:
9 Hij heeft *het* op den HEERE gewenteld, dat Hij Hem *nu* uithelpe, dat Hij Hem redde, dewijl Hij lust aan Hem heeft!
10 Gij zijt Het immers, Die Mij uit den buik hebt uitgetogen; Die Mij hebt doen vertrouwen, zijnde aan Mijner moeders borsten.
11 Op U ben ik geworpen van den baarmoeder af; van den buik Mijner moeder aan zijt Gij Mijn God.
12 Zo wees niet verre van Mij, want benauwdheid is nabij; want er is geen helper.
13 Vele varren hebben Mij omsingeld, sterke *stieren* van Basan hebben Mij omringd.
14 Zij hebben hun mond tegen Mij opgesperd, *als* een verscheurende en brullende leeuw.
15 Ik ben uitgestort als water, en al Mijn beenderen hebben zich vaneen gescheiden; Mijn hart is als was, het is gesmolten in het midden Mijns ingewands.

- 16 Mijn kracht is verdroogd als een potscherf, en Mijn tong kleeft aan Mijn gehemelte; en Gij legt Mij in het stof des doods.
- 17 Want honden hebben Mij omsingeld; een vergadering van boosdoeners heeft Mij omgeven; zij hebben Mijn handen en Mijn voeten doorgraven.
- 18 Al Mijn beenderen zou Ik kunnen tellen; zij schouwen het aan, zij zien op Mij.
- 19 Zij delen Mijn klederen onder zich, en werpen het lot over Mijn gewaad.

Het gaat hier, in Hebreëen, over het vervolg vanaf vers 21. Waarom gebeurt dat in beeldspraak en wat zijn al die dingen? Het gaat daar over de dood en dat staat er niet bij, want dat was nu juist een verborgenheid. Als dat er gewoon bij had gestaan, dan hadden ze Hem niet gekruisigd. Misschien is dit juist een illustratie van de inwendige weg waardoor de Heer tot ons spreekt. Hoe weten wij anders dat het daar over de dood gaat? Komen wij op dat briljante idee, of is het de Geest, Die ons in heel de Waarheid leidt?

- 20 Maar Gij, HEERE! Wees niet verre; Mijn Sterkte! Haast U tot Mijn hulp.
- 21 Redt Mijn ziel van het zwaard, Mijn eenzame van het geweld des honds.
- 22 Verlos Mij uit des leeuwen muil; en verhoor Mij van de hoornen der eenhoornen.
- 23 Zo zal Ik Uw Naam Mijn broederen vertellen; in het midden der Gemeente zal Ik U prijzen.

In vers 23 belooft de Heer wat Hij zal doen na Zijn opstanding uit de dood. Het is niet onwaarschijnlijk dat deze woorden al voor de grondlegging der wereld gebeden waren. Als de rest van Zijn heilsplan ook al vastlag, waarom dit dan niet?

Alles draait om het midden. De troon staat ook in het midden. Daarom is Hij ook het Hoofd van de broederen, temidden van wie Hij ook de Naam van Zijn Vader bekend maakt. De broederen – de Gemeente – de grote Gemeente – degenen die Hem vrezen. Aan hen zou Hij Gods Naam verkondigen.

Eén van de eerste dingen die de Heer zei, was: “Ga en zeg tot Mijn broederen...” Daarna maakte Hij Zich toch bekend aan Zijn broederen, die een beeld zijn van de Gemeente.

- Ps. 35: 15 Maar als Ik hinkte, waren zij verblijd, en verzamelden zich; zij verzamelden zich tot Mij *als* geslagenen, en Ik merkte niets; zij scheurden *hun klederen*, en zwegen niet stil.

Dat was de hogepriester die zijn klederen scheurde en niet stilzweeg.

- Ps. 35: 17 HEERE! Hoe lang zult Gij toezien? Breng Mijn ziel weder van hunlieder verwoestingen, Mijn eenzame van de jonge leeuwen.

Mijn eenzame is de Eerstgeborene.

- Ps. 35: 18 Zo zal Ik U loven in de grote Gemeente; onder machtig veel volks zal Ik U prijzen.

Na een gebed om bevrijding uit de dood, een belofte.

Ps. 40: 10 Ik boodschap de gerechtigheid in de grote Gemeente; zie, Mijn lippen bedwing
Ik niet; HEERE! Gij weet het.

Hij kon Zijn lippen niet bedwingen, net als Petrus en Johannes in Hand. 4.

Ps. 40: 11 Uw gerechtigheid bedek Ik niet in het midden Mijns harten; Uw waarheid en
Uw heil spreek Ik uit; Uw weldadigheid en Uw trouw verheel Ik niet in de
grote Gemeente.

Het gaat immers over de rechtvaardigheid Gods. God neemt de bedekking weg en die zouden
wij er niet weer op leggen (2 Kor. 3).

In vers 11 gaat het ook weer over de belofte die de Heer zou nakomen na Zijn opstanding.
Niet alleen in de periode dat Hij daarna nog op aarde was, maar ook daarna en nu nog steeds.
In Psalm 110 gaat het over de opstanding van de Heer en wat de consequenties daarvan zijn.
In Psalm 111 spreekt de Heer Zelf. De Hogepriester maakt het Woord Gods aan Zijn
broederen bekend. Het bad des Waters (Woord) reinigt onze harten. Dat gebeurt niet door
Zijn dood, maar door Zijn bloed, namelijk Zijn leven.

Ps. 111: 1 HALLELUJAH! *Aleph.* Ik zal den HEERE loven van ganser harte; *Beth.* In
den raad en vergadering der oprechten.
2 *Gimel.* De werken des HEEREN zijn groot; *Daleth.* Zij worden gezocht van
allen, die er lust in hebben.

Waar gaat het dus over? Over het tegenwoordige werk van Christus. De oprechten zijn de
gelovigen. Wat is de Gemeente? De ecclesia, de vergadering en dus de raad. Zij willen de
werken des Heeren kennen en hebben daar lust in. Als wij lust hebben in onze werken, dan
gaat het niet over ons. Maar de grote werken Gods werden door belachelijke lippen
verkondigd en dat gebeurde in verborgenheden.

Wij horen dat in onze eigen taal. Daar sprak de Zoon, niet in het Hebreeuws of Aramees ofzo,
maar in het Grieks, Gronings enz.

Ps. 116: 9 Ik zal wandelen voor het aangezicht des HEEREN, in de landen der levenden.
10 Ik heb geloofd, daarom sprak Ik; Ik ben zeer bedrukt geweest.

Aan wie was macht gegeven kind van God te worden en wie was eeuwig leven beloofd? Aan
eenieder die gelooft. De Heere Jezus werd opgewekt op grond van Zijn geloof. Hij stierf voor
de zonde en de zondaar zal de dood sterven. Dat gold niet alleen toen, maar altijd.
Maar die gelooft, zal leven. Daarom eerst de dood en op grond van geloof volgt de opwekking
en het eeuwige leven.

“Ik geloof en daarom spreek ik” Ik geloof en ik ben trouw. Hij is trouw aan Degene, Die Hem
gesteld heeft. Daarom spreekt Hij.

Ps. 111: 11 Ik zeide in Mijn haasten: Alle mensen zijn leugenaars.
12 Wat zal Ik den HEERE vergelden *voor* al Zijn weldaden, aan Mij *bewezenen*?
13 Ik zal den beker der verlossingen opnemen, en den Naam des HEEREN
aanroepen

- 14 Mijn geloften zal Ik den HEERE betalen, in de tegenwoordigheid van al Zijn volk.
- Ps. 118: 16 De rechterhand des HEEREN is verhoogd; de rechterhand des HEEREN doet krachtige daden.
- 17 Ik zal niet sterven, maar leven; en Ik zal de werken des HEEREN vertellen.
- 18 De HEERE heeft Mij wel hard gekastijd; maar Hij heeft Mij ter dood niet overgegeven.
- 19 Doet Mij de poorten der gerechtigheid open, ik zal daardoor ingaan, Ik zal den HEERE loven.
- 20 Dit is de poort des HEEREN, door dewelke de rechtvaardigen zullen ingaan.
- 21 Ik zal U loven, omdat Gij Mij verhoord hebt, en Mij tot heil geweest zijt.

En dat dat over onze bedeling gaat, bewijst het volgende gedeelte. Dat wordt in Matt. 21 geciteerd. De Heere Jezus zegt daarop dat het Koninkrijk bij hen weggenomen zal worden en gegeven aan een ander volk.

- 1 Joh. 1: 1 Hetgeen van den beginne was, hetgeen wij gehoord hebben, hetgeen wij gezien hebben met onze ogen, hetgeen wij aanschouwd hebben, en onze handen getast hebben, van het Woord des levens;
- 2 (Want het Leven is geopenbaard, en wij hebben het gezien, en wij getuigen, en verkondigen ulieden dat eeuwige Leven, Hetwelk bij den Vader was, en ons is geopenbaard.)
- 3 Hetgeen wij *dan* gezien en gehoord hebben, dat verkondigen wij u, opdat ook gij met ons gemeenschap zoudt hebben, en deze onze gemeenschap ook *zij* met den Vader, en met Zijn Zoon Jezus Christus.
- 4 En deze dingen schrijven wij u, opdat uw blijdschap vervuld zij.
- 5 En dit is de verkondiging, die wij van Hem gehoord hebben, en wij u verkondigen, dat God Licht is, en gans geen duisternis in Hem is.
- 6 Indien wij zeggen, dat wij gemeenschap met Hem hebben, en wij in de duisternis wandelen, zo liegen wij, en doen de waarheid niet.
- 7 Maar indien wij in het licht wandelen, gelijk Hij in het licht is, zo hebben wij gemeenschap met elkander, en het bloed van Jezus Christus, Zijn Zoon, reinigt ons van alle zonde.

Ook in dit hoofdstuk gaat het over precies dezelfde dingen. In de eerste plaats is het een terugverwijzing naar het Oude Testament.

“Hetgeen van den beginne was, dat verkondigen wij u”. God heeft van den beginne af gesproken. Welk begin dat is, maakt in principe niet zoveel uit.

En wat verkondigen wij u? Dat is het Woord Gods. Wat was er dus van den beginne? Het Woord des levens.

Onze Bijbel begint bij onze tegenwoordige wereld. Dat betekent dat, zolang er mensen geweest zijn, God gesproken heeft. Maar dat wat God van den beginne gesproken heeft, is inmiddels vervuld. In het O.T. wordt het beloofd en in het N.T. vervuld.

In den beginne was het Woord. God heeft dus altijd gesproken. Tot in den treure. Hij werd er ook zo moe van. Eigenlijk zou deze Bijbelstudie “De beloften Gods” heten, maar bij nader inzien bleken dat er wel duizend te zijn, hoewel ze wel vaak op hetzelfde neerkomen.

De belofte was echter nieuw, onvergankelijk leven. Niet de demoversie, maar de echte.

Wat geloofde Abraham eigenlijk? Hij geloofde in de God, Die de dingen levend maakt. Hij geloofde dus in nieuw leven. Het kon niet, maar gebeurde toch. Hij beloofde de Mens naar Gods beeld en gelijkenis. Dat is het Zaad der vrouw. En wat Hij ook beloofd had, was een Nieuw Verbond en een Hogepriester. De Eerste, Die dat leven zou hebben, is de Messias, Die opstond uit de doden. Het gaat om het Woord des levens, Dat van den beginne was. Dat Woord beloofde nieuw leven en dat Leven is inmiddels geopenbaard. “Wij hebben Het gezien en verkondigen u dat”. Dat Leven was bij de Vader en is nu geopenbaard. Er zijn zoveel plaatsen die gaan over het plan der eeuwen, maar dat is nu geopenbaard in deze laatste tijden (bijv. 1 Petr. 1).

- 2 Tim. 1: 9 Die ons heeft zalig gemaakt, en geroepen met een heilige roeping; niet naar onze werken, maar naar Zijn eigen voornemen en genade, die ons gegeven is in Christus Jezus, vóór de tijden der eeuwen;
- 10 Doch nu geopenbaard is door de verschijning van onzen Zaligmaker Jezus Christus, Die den dood heeft te niet gedaan, en het leven en de onverderfelijkheid aan het licht gebracht door het Evangelie;

Dat leven heeft God van nature in Zich, maar was 4000 jaar bedekt. Men zocht daarnaar, ook nu nog (denk maar aan de medische wetenschap). Het zou niet best zijn wanneer de natuurlijke mens eeuwig leven zou hebben. Als natuurlijk mens kun je dat eeuwige leven ook niet krijgen, dus wat heeft het voor zin om via de wetenschap dat leven zo lang mogelijk proberen te rekken?

Ook het zoeken naar de graal is natuurlijk niets anders dan het zoeken naar de boom des levens. Het moet ergens zijn. Dat is ook zo, maar die boom is een beeld van Christus Zelf. Dat is die Boom, geplant aan waterbeken (Psalm 1).

Niet de gedachte dat God leven beloofde aan eenieder die gelooft, was bedekt, maar dat leven zelf. Zij hebben de vervulling der belofte niet verkregen, maar zijn in hope zalig geworden. Was Abraham wedergeboren? Nee. Was hij een gelovige? Ja. Wordt hij dan niet wedergeboren? Jawel, maar pas na de Eersteling. God heeft dat zo geregeld. Dat was Zijn verkiezing.

De boodschap was niet nieuw, maar de vervulling daarvan kwam pas na de opstanding van Christus. Van den beginne werd het beloofd en nu is het gerealiseerd geworden.

Zij hebben het aanschouwd en getast. Van de eerste Adam stapt Johannes over naar Joh. 20 en 21.

Zie ook Matt. 1: 1 Het boek des geslachts van JEZUS CHRISTUS, den Zoon van David, den Zoon van Abraham.

Die beloften werden gedaan aan Abraham en David en Christus is de Zoon van hen en in Hem zijn al de beloften vervuld.

2 Kor. 1: 20 Want zoveel beloften Gods als er zijn, die zijn in Hem ja, en zijn in Hem amen, Gode tot heerlijkheid door ons.

Maar dat verkondigen zij ons. In dat profetische Woord werd dat eeuwige leven aangekondigd. Hun handen hebben Hem zelfs getast (Joh. 20). Hij vertoonde Zich en nodigde hen uit Hem te betasten.

Strikt genomen kan men het Woord niet tasten, maar Johannes verwijst natuurlijk naar de Heere Jezus. Hij was echt, geen Geest, maar vlees en been. Opstanding uit de dood, zo letterlijk als maar enigszins mogelijk is. In Hem zijn die beloften vervuld. Het Woord sprak over het Leven en dat is nu geopenbaard.

Eeuwig leven was een attribuut van de Schepper, maar sinds de opstanding van de schepping. God heeft het leven in Zichzelf, maar Hij heeft leven uit Zichzelf gegeven aan wie Hij wil. De mens kan geen leven meedelen. God wel en Hij heeft dat gedaan aan de Mens Jezus Christus en Hij heeft aan Christus gegeven dat Hij dat leven weer door kan geven. Daarom: “Wie de Zoon heeft, heeft het leven”. Het is geopenbaard geworden via de Zoon.

1 Joh. 1: 3   Hetgeen wij *dan* gezien en gehoord hebben, dat verkondigen wij u, opdat ook gij met ons gemeenschap zoudt hebben, en deze onze gemeenschap ook *zij* met den Vader, en met Zijn Zoon Jezus Christus.

Het leven is geopenbaard en onder de mensen is het nieuw, maar eigenlijk is het geen nieuw gebod. Het is oud, omdat het allang verkondigd was, maar nieuw omdat het nu geopenbaard is.

Al die brieven baseren zich dus op O.T.-sche Schriftplaatsen. Daar is niets nieuws aan en het is ook geen boodschap die pas heel laat aan Paulus geopenbaard is. Die boodschap van het nieuwe leven stond al in Genesis 2. Dat spreekt immers over Christus en de Gemeente (zie Efeze 5).

Adam viel in een diepe slaap. Dat is de positie van Christus in de wereld, maar in die tijd wordt wel de vrouw gevormd. Wij zijn Zijn lichaam. De Gemeente is niet de bruid, want Eva is nooit de bruid van Adam geweest. Zij waren altijd al één vlees. Dat was al zo voor zij er was.

Wij zijn één plant met Hem en gezegend met elke geestelijke zegening in de hemel in Christus. Dat plan was er al voor de grondlegging der wereld.

Waartoe wordt de vervulling van de beloften verkondigd? Om gemeenschap tot stand te brengen en opdat die gemeenschap ook zij met de Vader en de Heere Jezus Christus. God de Vader, Jezus Christus en de Gemeente zijn samen de Gemeente (zie Joh. 17).

De gemeenschap tussen de Vader en de Zoon is dezelfde als tussen Christus en de Gemeente. De prediking gaat dus niet alleen over vergeving van zonden, maar om echte gemeenschap tot stand te brengen. Er is alleen echte gemeenschap door het Woord. Dat is ook de enige reden waarom we hier bij elkaar zijn, omdat we gemeenschappelijk de Heer liefhebben. Het Woord Gods en daarmee de Geest Gods bindt ons.

Waar God spreekt, geeft Hij Zijn adem en daarmee Zijn leven. Als Zijn adem in ons wordt geblazen, komen we tot leven en voorzover we al leven hadden, verandert ons leven dus. Daardoor ontstaat gemeenschap.

Gemeenschap in de oude schepping bestaat eigenlijk niet. Dat kan alleen maar onder het Nieuwe Verbond en door bezig te zijn met het Woord van God, door onze harten daarop te richten.

Daarom wordt die boodschap gepredikt. Waar we gericht zijn op Christus, daar ontmoeten we elkaar.

1 Joh. 1: 4   En deze dingen schrijven wij u, opdat uw blijdschap vervuld zij.

Gemeenschap leidt tot blijdschap. Blijdschap zonder gemeenschap stelt niets voor. Blijdschap beleeft men samen, gemeenschap ook. Waar blijdschap is, daar is gemeenschap.

Als je mensen ziet lopen, dan zie je over het algemeen eenzame mensen en dus geen blijdschap. Zo ziet het er in ieder geval uit. In sommige christelijke kerken is het nog erbarmelijker gesteld met die blijdschap.

1 Joh. 1: 5 En dit is de verkondiging, die wij van Hem gehoord hebben, en wij u verkondigen, dat God Licht is, en gans geen duisternis in Hem is.

Nu krijgen we de inhoud van de verkondiging, namelijk dat God Licht is. "En God zeide: daar zei Licht". Daar hebben we dus te maken met het Woord Gods. Als het Woord van God komt, is er licht. "Want al wat openbaar maakt, is licht" (Efeze 5: 13).

God spreekt en Zijn Woord openbaart en geeft leven en gemeenschap.

Er bestaat geen prediking dat er een God bestaat. De prediking is dat God gesproken heeft.

Wat heeft Hij dan gezegd? Hij heeft ons de toekomstige dingen verkondigd.

God is niet een Licht, maar Hij is Licht. Hij is de Vader der lichten. Alle licht komt dus per definitie van Hem.

Hij heeft altijd gesproken. De God, Die deze schepping gemaakt heeft, eist heus wel de verantwoordelijkheid voor deze schepping op. Voor zover er problemen met die schepping zijn, doet Hij daar wat aan. Hij heeft de zonden niet in de wereld gebracht, maar Hij neemt wel de verantwoordelijkheid op Zich.

Als de mens verloren is, wie is dan de verliezer? Dat is God Zelf. Daarom zond Hij de Zoon des mensen in de wereld, om te zoeken wat verloren was en om dat terug te brengen tot de Vader. Het is dus in de eerste plaats een werk voor God Zelf en tot Zijn heerlijkheid. Niet in de eerste plaats tot redding van ons.

Duisternis is daar, waar het licht wordt tegengehouden en dat is het werk van de tegenstander. Waarom aan de ene kant van de wereld licht en aan de andere kant duisternis? Omdat de satan het licht buigt.

Het licht van God is doorluchtig, het schijnt overal doorheen. Daarom zou Hij ook door ons heenschijnen. Licht gaat ook dwars door edelstenen heen en daarom is het eeuwig en als die steen bewerkt is, gaat het licht in al zijn facetten erdoorheen.

Een briljant heeft 58 facetten. Wie heeft dat uitgedacht? Dat moet wel overgeleverd zijn. 58 staat voor de nieuwe schepping. De 50 en de 8. 8 is voorbij de 7 en 50 voorbij de 7 kwadraat. Dat is pure symboliek.

Het licht zou heel de schepping vullen. God zou zijn alles en in allen. Alles is doorschijnlijk en toont ook meteen alle schakeringen van het licht.

God heeft niet de zonde in de wereld gebracht. Naarmate we de duivel een beetje beter leren kennen, krijgen we misschien wat meer waardering voor God. Als je weet wat Hij allemaal teweeg kan brengen! Dat betekent niet dat God de satan geschapen heeft ofzo.

Wat is in de duisternis wandelen? Dan heb je geen gemeenschap met het licht. God geeft verlichting der kennis. Dat licht is het Woord Gods. Duisternis is dus onwetendheid. Of God schijnt met Zijn Licht en dus met Zijn Woord in onze harten, of we blijven onwetend. Waar zit het knopje van het Licht?

In duisternis wandelen is niet per definitie in zonde wandelen, maar meer in onwetendheid.

Men heeft dan geen weet van de kennis van het Woord van God en/of dat Woord heeft geen uitwerking in het leven van iemand. Men kiest ervoor om onwetend door het leven te gaan, omdat men kennelijk weet dat licht/kennis verantwoordelijkheid met zich mee brengt.

Indien wij zeggen dat we gemeenschap met Hem hebben en in duisternis wandelen, dan liegen wij. Wij zouden tot aanvaarding van Hem komen als onze Heer, in ons hart en in ons leven. Wie van z'n Bijbel niets weet, wandelt sowieso in duisternis. Wie de Bijbel wel kent en

daar niet uit leeft, wandelt ook in duisternis. Men predikt genade, maar in de praktijk stelt men zich allerlei regels, bijv. met betrekking tot het avondmaal. Men kent dan wel de Bijbel, maar gebruikt Hem niet. Men kent data, maar niet het verband ertussen, hoe die dingen allemaal één geheel vormen. Men wil niet werkelijk de Heer dienen. Men wil niet buiten de legerplaats gaan en Zijn smaadheid dragen.

Als we tot Hem gaan, blijkt dan tevens dat we uit gaan. De volgende fase is smaadheid dragen. Dat gaat zo, omdat het zo met Christus ging.

Voorzover er licht is, is dat buiten de legerplaats. Als je blijdschap wilt hebben in je dagelijkse leven, kan dat alleen als je kennis hebt van het Woord des Heeren. Dan is er gemeenschap en blijdschap. Wij hebben Woord Gods nodig en dat zal onze zielen zalig maken.

1 Joh. 1: 7   Maar indien wij in het Licht wandelen, gelijk Hij in het licht is, zo hebben wij gemeenschap met elkander, en het bloed van Jezus Christus, Zijn Zoon, reinigt ons van alle zonde.

De Heer is Licht en voor zover Hij in onze harten woont, is Hij Degene, Die ons zalig maakt naar de ziel. Bovendien, als je in het Licht wandelt, heb je gemeenschap met elkaar. Je wordt gereinigt van boze werken en van een kwaad geweten door er niets mee te doen en je hart te vullen met Gods Woord.

Het is de levende Christus, Die dat levende Woord is. Hij reinigt ons en daarom zijn we hier mee bezig en opdat we Christus leren kennen, Die Zijn Woord aan ons openbaart.

Joh. 1: 1   In den beginne was het Woord, en het Woord was bij God, en het Woord was God.
2   Dit was in den beginne bij God.
3   Alle dingen zijn door Hetzelve gemaakt, en zonder Hetzelve is geen ding gemaakt, dat gemaakt is.
4   In Hetzelve was het leven, en het Leven was het Licht der mensen.
5   En het Licht schijnt in de duisternis, en de duisternis heeft hetzelve niet begrepen.
6   Er was een mens van God gezonden, wiens naam was Johannes.
7   Deze kwam tot een getuigenis, om van het Licht te getuigen, opdat zij allen door hem geloven zouden.
8   Hij was het Licht niet, maar *was gezonden* , opdat hij van het Licht getuigen zou.
9   *Dit* was het waarachtig Licht, Hetwelk verlicht een iegelijk mens, komende in de wereld.
10   Hij was in de wereld, en de wereld is door Hem gemaakt; en de wereld heft Hem niet gekend.
11   Hij is gekomen tot het Zijne, en de Zijnen hebben Hem niet aangenomen.
12   Maar zovelen Hem aangenomen hebben, dien heeft Hij macht gegeven kinderen Gods te worden, *namelijk* die in Zijn Naam geloven;
13   Welke niet uit den bloede, noch uit den wil des vleses, noch uit den wil des mans, maar uit God geboren zijn.
14   En het Woord is vlees geworden, en heeft onder ons gewoond (en wij hebben Zijn heerlijkheid aanschouwd, een heerlijkheid als des Eniggeborenen van den Vader), vol van genade en waarheid.

- 15 Johannes getuigd van Hem, en heeft geroepen, zeggende: Deze was het, van Welken ik zeide: Die na mij komt, is vóór mij geworden, want Hij was eer dan ik.
- 16 En uit Zijn volheid hebben wij allen ontvangen, ook genade voor genade.
- 17 Want de wet is door Mozes gegeven, de genade en de waarheid is door Jezus Christus geworden.
- 18 Niemand heeft ooit God gezien; de eniggeboren Zoon, Die in den schoot des Vaders is, Die heeft *Hem ons* verklaard.

Er bestaan nogal wat vooroordelen over dit hoofdstuk. Uitlegkunde is één ding, maar inlegkunde is verboden.

“In den beginne was het Woord”. Als we al die andere eerste verzen gelezen hebben en Hand. 2 en 13, dan blijkt dat het profetische Woord vervuld is. Daarom staat hier eigenlijk ook gewoon dat God van den beginne gesproken heeft. Dus net als in Hebr. 1: 1.

Nadat van oudsher de wet van Mozes gegeven werd.... De wet is een aanleiding tot een betere hoop, een aanleiding tot toekomstige goederen.

Als God van den beginne gesproken heeft, dan is daar in elk geval de schepping uit voortgekomen, maar daarna bleef Hij spreken. Doorgaan vult men in dit hoofdstuk meteen vanaf het begin het woord “Zoon” in voor “Woord”, maar dat staat hier niet. In den beginne was het Woord. Vanaf den beginne is er gesproken en wat er gesproken werd, was het Woord van God.

En het Woord was God. Of er nou een God bestaat of niet, maakt niet uit, tenzij Hij Zich openbaart.

God is: Liefde, Licht en Woord. Dat is een rijtje van drie, maar het is eigenlijk één. Alle drie drukken ze gemeenschap uit. Het zijn alle drie metaforen. Als er staat: “God is Licht”, betekent het dat Hij openbaar maakt. Hij is onzienlijk, maar maakt Zich bekend. Dat staat nou ook in Joh. 1: 1. God is Woord, als het ware. Dat is een stijlfiguur.

“In den beginne” hoeven we niet beslist als een tijdsaanduiding te zien. Je kunt het ook net zo goed zo lezen: “In beginsel, in essentie, is God Degene, Die Zich openbaart. Het gaat er niet of er een Schepper is, maar om wat Hij gesproken heeft. En de vraag is of wij dat Woord aanvaarden.

Wat wil je weten over God? Hij spreekt. Voorzover wij Hem kennen, is dat omdat Hij Zich openbaart. Hij stelt Zich voor: “JEHOVAH, aangenaam”, maar dat moet natuurlijk nog blijken.

In Genesis staat vaker: “En God zeide”, dan: “En God schiep”. Als Hij de schepping heeft gemaakt, moet Hij eerst gedacht hebben. Die schepping is door Zijn Woord voortgebracht en daarna heeft Hij gesproken door de wet en de profeten en die zijn tot op Johannes.

Johannes wordt geacht de laatste en grootste profeet te zijn van het O.T. Dan zou het Nieuwe Verbond aanbreken en nou blijft men het opeens niet.

Joh. 1: 3   Alle dingen zijn door Hetzelve gemaakt, en zonder Hetzelve is geen ding gemaakt, dat gemaakt is.

Men denkt dat dit Griekse filosofie is. Eerst is er logos, idee, gedachte, formule (logos – dabar), daarna komt er door het woord iets tot stand.

Joh. 1: 4   In Hetzelve was het Leven, en het Leven was het Licht der mensen.

In Hetzelve is het Leven. Dat is niet pas vanaf het Nieuwe Testament, maar dat Leven was er altijd al. God blies Adam leven in en in de wet kon je ook leven krijgen.

Leven is gemeenschap en Licht is dat ook. Leven is ook vaak geluid en dus toch woord. Het één kan niet zonder het ander. Als God niet gesproken zou hebben, dan zou de mensheid helemaal niet hebben bestaan, net als de hele schepping trouwens.

Waarom dan deze wereld? Omdat God Zich bekend zou maken. De zin van het bestaan is dat God spreekt.

Joh. 1: 5   En het Licht schijnt in de duisternis, en de duisternis heeft Hetzelve niet begrepen.

“Begrepen” is eigenlijk hetzelfde als “gegrepen”. Zij willen het niet weten. Het boek is wel open, maar men wil niet lezen. Of iemand is blind, omdat hij twee luie ogen heeft, of hij is doof. De mens bleek in het algemeen verhard en verblind te zijn. Daarom heeft God in oudtestamentische dagen door de profeten gesproken en in het N.T, door de Zoon.

Hij deed wonderen, zoals de doven laten horen en de blinden laten zien. De waterzuchtige man werd uitgewrongen. Alle overtollige ballast moest eruit. Maar men stelde menselijke filosofie boven wat God gezegd heeft. Wat God niet kan, kunnen de theologen wel, met als gevolg: duisternis. Het knopje zit om de hoek van de deur, maar men gaat eraan voorbij.

Een mens moet leren zien, anders krijgt hij luie ogen.

Johannes was de grootste profeet, omdat hij de laatste en definitieve was. De Heere Jezus was ook een Profeet, maar werd als zodanig maar door weinigen erkend, maar de vraag is wanneer Hij dat werd.

God sprak tot aan Johannes door de profeten en sindsdien door de Zoon. Hij werd dus pas na Zijn opstanding Profeet. Wat was Hij dan daarvoor? Een Leraar en zo wordt Hij ook genoemd.

Zolang iemand zegt: “ Er staat geschreven...”, is hij geen profeet.

Johannes de Doper deed dat ook, maar:

Matt.11: 13   Want al de profeten en de wet hebben tot Johannes toe geprofeteerd.

Joh. 1: 7   Deze kwam tot een getuigenis, om van het Licht te getuigen, opdat zij allen door hem zouden geloven.

Waarom is hij dan toch een profeet? Omdat hij met gezag kon zeggen dat het Koninkrijk nabij gekomen was. “Nabij komen” betekent niet dat het eraan komt, maar dat het aangebroken is (zie ook Efeze 2) (?).

Joh. 1: 6   Er was een mens van God gezonden, wiens naam was Johannes.

.Hij kwam alleen niet uit de hemel (het is dus ook nog maar de vraag of dat bij de Here Jezus zo was).

“Johannes” betekent “Genade van JEHOVAH”. Hij kwam om te getuigen (zie Jes. 40: 3. Een stem des roependen in de woestijn: Bereidt den weg des HEEREN, maakt recht in de wildernis een baan voor onzen God!).

Dat is zowel op de Heere Jezus als op Johannes de Doper van toepassing (zie Maleachi 3: 1). Het getuigen van het Licht heeft alleen zin voor degenen die blind zijn. Als men het kan zien, hoeft er niet van getuigd te worden.

“Opdat zij allen door hem geloven zouden”. Dat “hem” kun je ook vertalen met “het “. Dan wordt het ook meteen een stuk duidelijker. Hij was het Licht niet, maar toch kon je zeggen dat hij het licht was. Hij was lichtdrager en zou het doorgeven. Als mensen zelf dat Licht niet vatten, dan helpt het misschien als iemand er over komt spreken.

Joh. 1: 9   *Dit was het waarachtig Licht, Hetwelk verlicht een iegelijk mens, komende in de wereld.*

Dit is het echte Licht waarin men de dingen kan zien zoals ze zijn. “Komende” slaat logischerwijs op het “Licht” dat in de wereld komt. En dat Licht of Woord kwam van den beginne in de wereld.

Joh. 1: 10   Hij was in de wereld, en de wereld is door Hem gemaakt; en de wereld heeft Hem niet gekend.

Hoe kan een vertaler de juiste woorden vinden, als hij niet weet waarover het gaat. Het gaat aldoor over het Licht en waarom in vers 10 dan niet. Misschien dat de vertaler het als een personificatie bedoelt.

Omdat de wereld door Hem gemaakt is, moet de wereld ook in staat zijn dat Woord te herkennen, op zoek te gaan naar de oorsprong. Maar zo gaat het niet. Vers 10 zou je naast vers 3 moeten leggen. Hoewel de wereld door het Woord gemaakt is, heeft de wereld dat Woord niet ontvangen (het Zaad der wedergeboorte). Er zou conceptie moeten plaatsvinden, opdat daar een nieuwe schepping uit voort zou komen.

De vrouw heeft tot functie het baren van kinderen (1 Tim.2: 15). Het gaat niet alleen om die ene specifieke eigenschap van de vrouw, maar dat de vrouw zou doen wat haar eigen is. Moeder aarde zou bezwangerd worden door het Woord van God. Denk aan het ei. Aan de buitenkant de schil, maar de schil wordt afgebroken en daar komt dan het nieuwe leven. Omdat de wereld het Woord niet gekend heeft, is er geen conceptie geweest. En Hij maar baltsen en pronken en aandacht trekken.

Joh. 1: 11   Hij is gekomen tot het Zijne, en de Zijnen hebben Hem niet aangenomen.

Kan weer met “het” vertaald worden. De wereld behoort eigenlijk toe aan dat Woord.

Joh. 1: 12   Maar zovelen Hem aangenomen hebben, heeft Hij macht gegeven kinderen Gods te worden, *namelijk* die in Zijn Naam geloven.

Als er al wat kwam, dan kwam het tot de wereld, maar die heeft Het niet aangenomen. Vervolgens kwam het tot Israël. Als je die volgorde neemt en het zou hier over Christus gaan, dan heb je een probleem.

Van Adam tot Mozes kwam het Licht in de wereld (ook Abraham was een heiden). Vanaf Mozes sprak Hij tot Israël. Al die uitspraken als: “Zij die oren hebben....enz.”, zijn uitspraken over Israël.

Er waren er altijd enkelingen die dat Woord wel aannamen. Zo is er altijd een gelovig overblijfsel geweest. Denk aan Elia. Buiten hem waren er nog 7000 gelovigen die waren verborgen in de spelonk in groepjes van 50.

In vers 12 wordt nog steeds over oudtestamentische tijden gesproken. Als je de context kent, weet je de betekenis ook. In het algemeen, sinds het begin van de wereld, zijn er enkelen

geweest die Hem aangenomen hebben. Ook hier gaat het weer niet over Hem, maar over het Licht.

Wij, in onze dagen, hebben niet de macht gekregen kinderen Gods te worden. Het gaat hier over de periode vanaf het begin tot aan Johannes. Zij hebben de belofte niet verkregen, maar zijn ontslapen in de hoop des eeuwigen levens.

Als dat op ons zou slaan, dan zou dat een anachronisme zijn. Het gaat nog steeds over de periode zoals beschreven in Hebr. 1: 1.

Men ontving een bonnetje met daarop geschreven: “Goed voor eeuwig leven”. Abraham had nog geen eeuwig leven, maar de belofte van dat eeuwige leven had hij wel (zie Rom. 4.). Dat gebeurde op grond van geloof, omdat er bij God geen aanneming des persoons is. Zij hebben nog steeds dat eeuwige leven niet verkregen, want zij wachten nog op ons en na ons zal voor hen ook die belofte in vervulling gaan.

Ons heeft Hij geen macht gegeven kinderen Gods te worden.

- 1 Joh. 3: 1   Ziet, hoe grote liefde ons de Vader gegeven heeft, *namelijk* dat wij kinderen Gods zouden genaamd worden. Daarom kent ons de wereld niet, omdat zij Hem niet kent.
- 2   Geliefden, nu zijn wij kinderen Gods, en het is nog niet geopenbaard, wat wij zijn zullen. Maar wij weten, dat als *Hij* zal geopenbaard zijn, wij Hem zullen gelijk wezen; want wij zullen Hem zien gelijk Hij is.

Wij zijn inmiddels kinderen Gods. We zouden kinderen Gods genaamd worden en zijn dat inmiddels ook en we zullen zonen worden.

Hij heeft in het O.T. beloften gedaan en die beloften heeft Hij in het N.V, aan ons vervuld. Niettemin heeft Hij hen het recht gegeven kinderen Gods te worden.

Joh. 1: 13   Welke niet uit den bloede, noch uit den wil des vleses, noch uit den wil des mans, maar uit God geboren zijn.

Bloede: de “a” staat voor de één, voor God en “dam” is bloed. Samen is dat de mens. Je bent alleen een kind van God als je uit God geboren bent.

God heeft in het O.T. gesproken, maar de wereld bleek een onvruchtbare vrouw ter zijn. Toch waren er enkelen die het recht kregen kinderen Gods te worden.

Joh. 1: 14   En het Woord is vlees geworden, en heeft onder ons gewoond (en wij hebben Zijn heerlijkheid aanschouwd, een heerlijkheid als des Eniggeborenen van den Vader), vol van genade en waarheid.

In den beginne was het Woord en het Woord des levens is geopenbaard, want Hij spreekt nu door de Zoon.

Dat het Woord in den beginne was, wordt bewezen door het feit dat de wereld bestaat.

Hoewel de wereld door het Woord gemaakt is, heeft zij het Woord niet gekend en daardoor kon er geen conceptie plaatsvinden.

Maar zovelen Het aangenomen hebben en daarmee de Spreker van dat Woord, die heeft Hij het recht gegeven ooit kinderen Gods te worden, namelijk zij die geloven. Zij worden niet uit den bloede.... enz. kinderen Gods, maar eenvoudig omdat ze uit God geboren zijn.

Het Woord is vlees geworden. Eigenlijk zou je nu Schrift met Schrift moeten vergelijken. Ooit was het Woord, maar nu spreekt Hij door de Zoon. Nu is het Woord vlees geworden.

Of 1 Joh. 3: 1   Nu zijn wij kinderen Gods geworden.

Dat komt overeen met: het Woord is geopenbaard.

Of Hand. 13: 30   Maar God heeft Hem uit de doden opgewekt.
                                 31   Welke gezien is geweest vele dagen lang....

Vlees worden: het Woord, Dat gesproken werd, in inmiddels vervuld geworden. En Christus maakt als Hogepriester het Woord Gods bekend.

Vlees heeft in de Bijbel vele toepassingen. Het wordt vaak tegenover de Geest gesteld. Je kunt dus ook zeggen: oude mens tegenover nieuwe.

Maar het wordt ook aangeduid als stof en dus is het een lichaam. Het menselijk lichaam is zondig en verderfelijk in deze wereld. Toch lezen we dat de Heer opstond en Geest was.

Efeze 5. Wij zijn vlees van Zijn vlees en been van Zijn benen. Vlees is dus materie en dan is vlees de aanduiding van zo ongeveer alles wat er is.

Maar wat is de grondbetekenis van het woord “vlees”? In het O.T. speelt het geen rol, omdat het daar meestal anders vertaald is.

Vlees kan van alles zijn. Het is een eenheid van materiaal, bijv. een stuk staal.

In het O.T. is het woord “vlees” de vertaling van “bazar”. Dat is Hebreeuws en dus het Woord van God. Het komt daar 272 maal voor. Het Grieks ontleent de betekenis aan het Hebreeuws.

Wat vlees betekent, wordt dus fundamenteel door het Hebreeuws bepaald.

Het is 24 keer niet vertaald met vlees, maar met boodschap, boodschapper, of boodschappen (Strong 1319).

1320 is precies hetzelfde woord, maar dan vertaald met “vlees”.

“Vlees” wordt afgeleid van het grondwoord ‘bazar’ (1319) en niet andersom. Vlees, materie, bouwwerk enz., is altijd de uitwerking van iets dat er al eerder was, namelijk de tekening of het idee. Eerst is er het idee en als dat idee vaste vormen aanneemt, dan wordt het vlees.

Je kunt voor “Bazar, boodschap” ook iets anders invullen, namelijk “belofte”. Oorspronkelijk is de betekenis dus de idee, of gedachte van iets dat beloofd is. Het is pas vlees als het vervuld is. Toch is het dan nog geheel in overeenstemming met de tekening.

Alle vlees en daarmee alle stof en lichamen worden geacht de uitwerking te zijn van iets oorspronkelijks. Eerst is er Logos, Woord en daarna wordt dat uitgewerkt. Zodra de belofte gestalte krijgt, heet het bazar, vlees.

Als de boodschap doorgegeven wordt, die inhoudt dat wat verwacht mocht worden, inmiddels gebeurd is, dan heet die boodschap “bazar”.

In het N.T. kennen we de blijde Boodschap, het Evangelie. Het “Evangelie” in het Hebreeuws is dus “Bazar”. Meestal heet het dan vlees en soms, 24 keer, heet het boodschap en heel soms “blijde Boodschap”. In sommige gevallen is die boodschap ook niet een blijde boodschap. Op zichzelf hoeft dat ook niet, hoewel het verwacht mocht worden.

Het is dus de boodschap die verwacht mocht worden in vervulling te gaan.

De blijde Boodschap is de blijde verwachting. Als het verlost wordt, of geboren, dan heeft het gestalte gekregen en is vlees geworden. Zo heeft men 4000 jaar gewacht op de vervulling van het Woord en daarna komt de blijde Boodschap.

Rom. 1: 1   Paulus, een dienstknecht van Jezus Christus, een geroepen apostel, afgezonderd tot het Evangelie van God,

2 (Hetwelk Hij te voren beloofd had door Zijn profeten, in de heilige Schriften)

Dat is feitelijk al het Evangelie. God had van oudsher al gesproken en de prediking is dat God die woorden vervuld heeft. Daarom staat hier in Johannes “vlees worden”.

Het denken van Johannes is in hoge mate Hebreeuws. Er is niemand die zo lelijk doet over de Joden als Johannes. Wat hij in hoofdstuk 1: 14 zegt, is puur Hebreeuws. Hij gebruikt ook steeds maar één voegwoord en dat is ook typisch Hebreeuws.

“Het Woord is vlees geworden”. Het Woord is nu geworden tot Blijde Boodschap. Het Woord wordt per definitie ooit vlees, bazar, namelijk bij de vervulling van de Blijde Boodschap, die gestalte krijgt, of belichaamd wordt. Dat is de betekenis van “vlees” in het O.T.. Het is een meer filosofisch woordgebruik. De andere betekenissen zijn daarvan afgeleid.

Het enige probleem is dat men in vers 1 voor “Woord” “Christus” heeft ingevuld, of “Zoon”. Vervolgens vult men in vers 14 dan ook “Zoon” in. Het is net of er staat dat wij vlees en bloed deelachtig geworden zijn, maar daar gaat dit vers niet over. Hier is het Woord vlees geworden.

Het Woord Gods is vlees geworden in de opstanding van Jezus Christus en dus in deze laatste tijden. Volgens 1 Petr. Zijn die laatste tijden immers begonnen bij de opstanding van Christus!

Openb. 13: 8 En allen, die op de aarde wonen, zullen hetzelfde aanbidden, welker namen niet zijn geschreven in het boek des levens, des Lams, Dat geslacht is, van de grondlegging der wereld.

1 Petr. 1: 20 Dewelke wel voorgekend is geweest vóór de grondlegging der wereld, maar geopenbaard is in deze laatste tijden om uwentwil.

Hebr. 4: 3 Want wij, die geloofd hebben, gaan in de rust, gelijk Hij gezegd heeft: Zo heb Ik dan gezworen in Mijn toorn: Indien zij zullen ingaan in Mijn rust! Hoewel *Zijn* werken van de grondlegging der wereld af al volbracht waren.

1 Tim 3: 16 En buiten allen twijfel, de verborgenheid der Godzaligheid is groot; Welke is geopenbaard in het vlees, is gerechtvaardigd in den Geest, is gezien van de engelen, is gepredikt onder de heidenen, is geloofd in de wereld, is opgenomen in heerlijkheid,

Het gaat over het Woord van alle tijden, Dat de eeuwen heeft doorboord en is vervuld geworden aan ons.

Hij heeft bij ons getabernakeld. Dat slaat op die 40 dagen na de opstanding. Hij verscheen bij gelegenheid en dat was voldoende, opdat de discipelen Hem zouden herkennen om de rest van hun leven daarvan te getuigen.

Het gaat niet over de vleeswording van de Heere Jezus in Bethlehem, maar over het Woord, Dat vlees geworden is. Hij heeft onder ons gewoond, vol van genade en waarheid. Voor die tijd was de tijd van de wet en dat is geen genade.

Volle genade, ware genade, dat gaat over het Nieuwe Verbond. Het geldt als de vervulling van dat wat onder het Oude Verbond beloofd was. In het Oude Verbond werd genade en eeuwig leven aangekondigd en dat heeft nu gestalte gekregen.

Hoewel de wet door Mozes gegeven was, is nu genade en waarheid geworden. De wet was een voorbeeld voor hemelse dingen en als wet vlees wordt, ontstaat genade.

Enkele voorbeelden uit het O.T.:

2 Sam. 4: 8 En zij brachten het hoofd van Isbóseth tot David te Hebron, en zeiden tot den koning: Zie, daar is het hoofd van Isbóseth, den zoon van Saul, uw vijand, die uw ziel zocht, alzo heeft de HEERE mijn heer den koning te dezen dage wrake gegeven van Saul en van zijn zaad.

Een veronderstelde vijand van David was dood.

2 Sam. 4: 9 Maar David antwoordde Rechab en zijn broeder Baëna, den zonen van Rimmon, den Beërothiet, en zeide tot hem: Zo *waarachtig als* de HEERE leeft, Die mijn ziel uit alle benauwdheid verlost heeft!

10 Dewijl ik hem, die mij boodschapte, zeggende: Zie, Saul is dood; daar hij in zijn ogen was één, die goede boodschap bracht, nochtans gegrepen en te Ziklag gedood heb, hoewel hij *meende*, dat ik hem bodenloon zou geven;

Daar gaat het over het brengen van de goede boodschap. Hoewel het over de dood van Saul ging, zat iedereen daarop te wachten. Die boodschap is bazar, vlees geworden.

1 Kr.16: 23 Zingt den HEERE, gij, ganse aarde, boodschapt Zijn heil van dag tot dag.

Boodschapt = bazar. Daarbij gaat het om de boodschap van het heil dat verwacht mocht worden.

Ps. 40: 10 Ik boodschap de gerechtigheid in de grote gemeente; zie, Mijn lippen bedwing Ik niet; HEERE! Gij weet het.

Ook weer de boodschap van wat verwacht mocht worden. Die boodschap ging dus over de rechtvaardigheid Gods, die verborgen was en geopenbaard zou worden. Blijde boodschap impliceert trouwens verborgenheid.

Als God dan rechtvaardig is, waarom.... enz. Zulke vragen kun je alleen maar stellen als je de Blijde Boodschap niet kent.

Maar nu is de rechtvaardigheid Gods geopenbaard geworden. Dat is de realisering van Gods beloften. Was die gerechtigheid dan verborgen? Ja. Zie weer vers 10. Hij bedwingt Zijn lippen niet meer. Vroeger wel, maar nu niet meer. En nu hebben wij verworpen deze schandelijke bedekselen van de wet.

Ps. 68: 12 De HEERE gaf te spreken; der boodschappers van goede tijdingen was een grote heerschaar.

De HEERE gaf te spreken. Er worden nog enige boeken aan toegevoegd, namelijk het Nieuwe Testament. “De boodschappers van goede tijding” is in het hebreuws maar één woord: bazar. Wie zijn dat dan? Dat is dat volk van koningen en priesters en dus de

Gemeente. Later is het natuurlijk ook nog van toepassing op Israël (de 144.000 boodschappers).

Jes. 40: 6 Een stem zegt: Roept! En hij zegt: Wat zal ik roepen? Alle vlees is gras, en al zijn goedertierenheid als een bloem des velds.

7 Het gras verdort, de bloem valt af, als de Geest des HEEREN daarin blaast: voorwaar, het volk is gras.

Als de Heer Zich met deze materiële wereld bemoeit, dan komt er een oordeel en valt het allemaal af.

Jes. 40: 8 Het gras verdort, de bloem valt af; maar het Woord onzes Gods bestaat in der eeuwigheid.

Dat is een rare vergelijking en die kennen we ook uit 1 Petr. 1: 24. Maar waarom die vergelijking? Omdat het Woord van God ook vlees is. Dat staat ook in het volgende vers.

Jes. 40: 9 O Sion, gij verkondigster (= vlees) van goede boodschap, klim op een hogen berg; o Jeruzalem, gij verkondigster van goede boodschap, hef uw stem op met macht, hef ze op, vrees niet, zeg den steden van Juda: *Zie hier* is uw God!

In de Septuaginta staat “Evangelie”. Eerst wordt de algemene betekenis gegeven, namelijk die van materie, daarna de hogere, die van boodschap. Er is vlees in verband met de mens en in verband met God. Een lage en een hoge toepassing.

De grondbetekenis is de uitwerking van het Woord Gods en dat kan zowel in de oude als de nieuwe schepping.

Als “bazar” de blijde boodschap van het Woord van God is, dan is dat op laag niveau het woord van mensen en dat klopt ook wel, want de mens wordt ook geassocieerd met zijn eigen woord.

Jes. 41: 26 Wie heeft verkondigd van den beginne aan, dat wij het weten mogen, of van tevoren, dat wij zeggen mogen: Hij is rechtvaardig; maar er is niemand, die het verkondigt, ook niemand, die horen doet, ook niemand, die ulieder woorden hoort.

De enige echte God is die God, Die de dingen van tevoren aankondigt en ook laat uitkomen.

Jes. 41: 27 *Ik*, de Eerste *zeg* tot Sion: *Zie, zie ze daar!* En tot Jeruzalem: Ik zal een blijde boodschapper geven.

Ik zal vlees geven, of: Ik zal een Evangelist geven. Wie is dat dan? Dat is de opgewekte Christus, Die Zijn lippen niet zou bedwingen, maar het Woord Gods bekend zou maken aan de Gemeente. En Hij is niet alleen de Brenger van die boodschap, Hij is de blijde Boodschap. Omdat het Woord Gods per definitie door de priester bekend gemaakt wordt, kun je net zo goed zeggen: “De Hogepriester is gekomen”.

Jes. 52: 7   Hoe lieflijk zijn op de bergen de voeten desgenen, die het goede boodschap, die den vrede doet horen; desgenen, die goede boodschap brengt van het goede, die heil doet horen; desgenen, die tot Sion zegt: Uw God is Koning.

Dat is desgenen, die vlees is. Die de vervulling is van het Woord van God.

De berg is de verhoogde positie en dus eigenlijk de hemel (ook de Hermon met zijn witte top).

Christus is Bazar. Of Hij nu het Woord is of brengt, maakt geen verschil. Hij brengt de goede Boodschap en de lieflijke voeten dankt Hij aan Maria. Het zalven van Zijn voeten en de geur die de hele ruimte vulde, is een uitbeelding van de verkondiging van het Evangelie aan de heidenen in het westen. Maria is een beeld van de 10 stammen.

De inhoud van die boodschap is vrede en die verwachtte men altijd al. Dat is de vrede die we steeds aantreffen in al die eerste hoofdstukken en die ook verwacht mocht worden op grond van het werk van Christus.

Jes. 62: 11   Ziet, de HEERE heeft doen horen, tot aan het einde der aarde; zegt der dochter van Sion: Zie, uw Heil komt; zie, Zijn loon is met Hem, en Zijn arbeidersloon is voor Zijn aangezicht.

Zeg tot Sion: Uw God is Koning. Hij zal Koning zijn als de Zoon van David. Dat is de God van Israël en dat wordt verwacht.

Jes. 60: 6   Een hoop kemelen zal u bedekken, de snelle kemelen van Midian en Hefa; zij allen uit Scheba zullen komen; goud en zilver zullen zij aanbrengen, en zij zullen den overvloedigen lof des HEEREN boodschappen.

De overvloedige lof des HEEREN wordt geboodschapt. Daar werd al 4000 jaar op gewacht en het zou tot stand komen door de opstanding van Jezus Christus.

Luk. 4: 17   En Hem werd gegeven het boek van den profeet Jesaja; en als Hij het boek open gedaan had, vond Hij de plaats, daar geschreven was:

18   De Geest des Heeren *is* op Mij, daarom heeft Hij Mij gezalfd; Hij heeft Mij gezonden, om den armen het Evangelie te verkondigen, om te genezen, die gebroken zijn van hart;

Jes. 61: 1   De Geest des Heeren HEEREN is op Mij, omdat de Heere Mij gezalfd heeft, om een blijde boodschap te brengen den zachtmoedigen; Hij heeft Mij gezonden om te verbinden de gebrokenen van harte, om den gevangenen vrijheid uit te roepen, en den gebondenen opening der gevangenis.

Om bazar, om vlees te brengen naar de zachtmoedigen. Wel, het Woord is vlees geworden om de blijde boodschap te brengen. Hier wordt dat beloofd en in het Nieuwe Testament vervuld. Daar heeft Johannes het over in Joh. 1.

De Bijbel wordt gezien als een Boek van leefregels, maar men ziet niet dat dat Boek gaat over de Boodschap van het vlees worden van het Woord. Het Woord is vervuld geworden. Het

Woord heeft gestalte gekregen in Christus. Hij heeft zeer tijdelijk bij ons getabernakeld, slechts 40 dagen, in genade en waarheid. En zij hebben Zijn heerlijkheid aanschouwd. Dat is de heerlijkheid van de Eerstgeborene des Vaders.

De dingen die aangekondigd zijn in het O.T., zijn vlees geworden. Het gaat over de vervulling van het Woord Gods en dat heeft alles met wedergeboorte te maken. Wat God beloofd heeft, zal Hij doen en Hij heeft het ook gedaan (Jes. 40, 41). Hij is de echte God.

Spreuken 8

- Spr. 8: 1   Roept de Wijsheid niet, en verheft *niet* de Verstandigheid Haar stem?
3   Op de spits der hoge bergen, aan den weg, ter plaatse, waar paden zijn, staat zij;
4   Aan de zijde der poorten, voor aan de stad, *aan* den ingang der deuren roept Zij overluid:
5   Tot u, o mannen! Roep Ik, en Mijn stem is tot de mensenkinderen.
6   Gij slechten! Verstaat kloekzinnigheid, en gij zotten! Verstaat *met het* hart.
7   Hoort, want Ik zal vorstelijke dingen spreken, en de opening Mijner lippen zal enkel billijkheid zijn.
8   Want Mijn gehemelte zal de waarheid bedachtelijk uitspreken, en de goddeloosheid is Mijn lippen een gruwel.
9   Al de redenen Mijns monds zijn in gerechtigheid; er is niets verdraids, noch verkeerd in.
10   Zij zijn alle recht voor dengene, die verstandig is, en rechtmatig voor dengenen, die wetenschap vinden.
11   Neemt Mijn tucht aan, en niet zilver, en wetenschap, meer dan het uitgelezen uitgegraven goud.
12   Want wijsheid is beter dan robijnen, en al wat men begeren mag, is met haar niet te vergelijken.
13   Ik, Wijsheid, woon *bij* de kloekzinnigheid, en vinde de kennis van alle bedachtzaamheid.
14   De vreze des HEEREN is, te haten het kwade, de hovaardigheid, en den hoogmoed, en den kwaden weg; Ik haat ook den mond der verkeerdheden.
15   Raad en het Wezen zijn Mijne; Ik ben het Verstand, Mijne is de Sterkte.
16   Door Mij regeren de koningen, en de vorsten stellen gerechtigheid.
17   Door mij heersen de heersers, en de prinsen, al de rechters der aarde.
18   Ik heb lief, die Mij liefhebben; en die Mij vroeg zoeken, zullen Mij vinden.
19   Rijkdom en eer is bij Mij, duurzaam goed en gerechtigheid.
20   Mijn vrucht is beter dan uitgegraven goud, en dan dicht goud; en Mijn inkomen dan uitgelezen zilver.
21   Ik doe wandelen op den weg der gerechtigheid, in het midden van de paden des rechts;
22   Opdat Ik Mijn liefhebbers doe beërven dat bestendig is, en Ik zal hun schatkamers vervullen.
23   De HEERE bezat Mij *in het* beginsel Zijns wegs, vóór Zijn werken, van toen aan.
24   Ik ben van eeuwigheid af gezalfd geweest; van den aanvang, van de oudheden der aarde aan.

- 25 Ik was geboren, als de afgronden nog niet waren, als nog geen fonteinen waren, zwaar van water;
- 26 Aler de bergen ingeest waren, vóór de heuvelen was Ik geboren.
- 27 Hij had de aarde nog niet gemaakt, noch de velden, noch den aanvang van de stofjes der wereld.
- 28 Toen Hij de hemelen bereidde, was Ik daar; toen Hij een cirkel over het vlakke des afgronds beschreef;
- 29 Toen Hij de opperwolken van boven vestigde; toen Hij de fonteinen des afgronds vastmaakte;
- 30 Toen Hij der zee haar perk zette, opdat de wateren Zijn bevel niet zouden overtreden; toen Hij de grondvesten der aarde stelde;
- 31 Toen was Ik een voedsterling bij Hem, en Ik was dagelijks *Zijn* vermaken, te aller tijd voor Zijn aangezicht spelende;
- 32 Spelende in de wereld Zijns aardrijks, en Mijn vermaken zijn met de mensenkinderen.
- 33 Nu dan, kinderen! hoort naar Mij; want welgelukzalig zijn zij, *die* Mijn wegen bewaren.
- 34 Hoort de tucht, en wordt wijs, en verwerpt *die* niet.
- 35 Welgelukzalig is de mens, die naar Mij hoort, dagelijks wakende aan Mijn poorten, waarnemende de posten Mijner deuren.
- 36 Want die Mij vindt, vindt het leven, en trekt een welgevallen van den HEERE.
- 37 Maar die *tegen* Mij zondigt, doet zijn ziel geweld aan; allen, die Mij haten, hebben de dood lief.

Als je enige neiging hebt om God te zoeken, merk je dat Hij staat te roepen. Je kunt het bijna niet missen. Wijsheid is van node bij kruispunten op onze levensweg. Die wijsheid staat daar ook, schreeuwend en wel.

Vul niet “Christus” in voor “wijsheid”, want daarmee verarm je dit hoofdstuk. Christus is wel de openbaring van de wijsheid Gods, maar het is wat voorbarig om Zijn Naam overal in te vullen.

Op onze levensweg, die overigens meer op een doolhof lijkt, komen we bij kruispunten aan. Of we links- of rechtsaf slaan, maakt niet zoveel uit, want die kruispunten leren ons. We zouden wel serieus en met verantwoordelijkheid een keuze maken, in afhankelijkheid van de Heer uiteraard. Of dat een goede of foute keuze is, de Heer doet alles medewerken ten goede. En bij deze levenskeuzes blijkt dat wijsheid een schat is, omdat het houvast geeft in het leven. De inrichting van je leven is gemakkelijker met wijsheid in je bezit.

Spr. 8: 21 Opdat Ik Mijn liefhebbers doe beërven dat bestendig is, en Ik zal hun schatkamers vervullen.

Degenen die wijsheid liefhebben erven een bestendige erfenis. Oké, ze zitten nu nog in aarden vaten, een verpakking, maar het gaat om de inhoud en die is blijvend, als je ervoor kiest om je te laten vullen met Zijn Woord.

Vanaf vers 22 getuigt de Wijsheid over Zichzelf.

Spr. 8: 22 De HEERE bezat Mij *in het* beginsel Zijns wegs, vóór Zijn werken, van toen aan.

JEHOVAH is van het begin wijsheid, die Hij gebruikte om Zijn plan uit te werken. De heilsgeschiedenis (His story) begint bij de wijsheid Gods en God speelt daar Zelf een hoofdrol in. Hij maakt daar deel van uit. Hij heeft Zich verbonden aan deze wereld en aan het lot ervan.

Spr. 8: 23 Ik ben van eeuwigheid af gezalfd geweest; van den aanvang, van de oudheden der aarde aan.

De wijsheid is van het begin af aan al in de vorm gegoten (gezalfd is niet zo'n gelukkige vertaling. "Gegoten hebben" is hetzelfde woord. De wijsheid is als het ware Gods kunstwerk.

Spr. 8: 24 Ik was geboren, als de afgronden nog niet waren, als nog geen fonteinen waren, zwaar van water;

De wijsheid wordt gevlochten, geboren, ontworpen, in elkaar gedraaid, gecomponeerd, van voor de grondlegging der wereld. Daarna kwam Degene, Die het zou uitvoeren.

Spr. 8: 26 Hij had de aarde nog niet gemaakt, noch de velden, noch den aanvang van de stofjes der wereld.
27 Toen Hij de hemelen bereidde, was Ik daar; toen Hij een cirkel over het vlakke des afgronds beschreef;
28 Toen Hij de opperwolken van boven vestigde; toen Hij de fonteinen des afgronds vastmaakte;
29 Toen Hij der zee haar perk zette, opdat de wateren Zijn bevel niet zouden overtreden; toen Hij de grondvesten der aarde stelde;

Hij had het droge land nog niet doen oprijzen, het uitspansel nog niet gemaakt. De wijsheid was onderdeel van één plan. Het werd dan ook niet verstoord door de zondeval, omdat God al wist welke zetten de tegenstander zou doen (net als bij schaken). God wist dan ook dat Christus verworpen zou worden, terwijl de tegenstander dacht dat God dat niet doorhad. Alles is dus onderdeel van Zijn plan. Ook de onderdelen die verdrietig zijn, horen daarbij. Dat is niet erg, want God heeft het eindresultaat al in Zijn hoofd. Alles draagt bij aan Zijn plan, ook de dingen die buiten Zijn wil gebeuren.

Spr. 8: 30 Toen was Ik een voedsterling bij Hem, en Ik was dagelijks *Zijn* vermaken, te aller tijd voor Zijn aangezicht spelende;

De wijsheid was als een architect al bij God. Hij ontwikkelde Zijn plan en dat gaf Hem blijdschap. Hij had plezier in het bedenken en uitwerken van Zijn plan (vermaken, spelende). Hij is ten slotte de Schepper. Hij scheidt graag en alles gaat volgens plan. Daarom kon Hij in Gen. 1 zeggen: "Het is zeer goed".

Niet alles ging naar Zijn wil, maar wel volgens Zijn plan. Jesaja zegt bijv.: "Het behaagde de HEERE om Hem te verbrijzelen" (Jes. 53: 10). Dat is op de lange termijn, want op korte termijn heeft de Heere geen lust in de dood van een zondaar.

Spreekwoorden 8 spreekt over de wijsheid Gods. Dat is een wijsheid in verborgenheid en die wordt ons geopenbaard in het Woord van alle tijden. Het gaat om het plan der eeuwen en om zaken die voor de grondlegging der wereld reeds volbracht waren. Die wijsheid bepaald de zin van de gebeurtenissen. Die zin is niet deugd of blijdschap, maar dat met de Heer zou zoeken.

Die wijsheid is al van het begin geformeerd, gegoten, gevlochten en dat plan lag aan de basis van heel de schepping.

“Voedsterling”: dat gaat over de Kunstenaar. Wij zouden ons ervan bewust zijn dat alles gaat volgens Gods plan. Dat kan ons blijdschap geven. Als we zien hoe het in de wereld toegaat, dan wordt je daar niet vrolijk van en maak je je bezorgd. Maar wij zijn de rust ingegaan en kunnen dus rustig zijn en steunen op Zijn plan.

Spelende = vrolijk bezig zijn; met blijdschap je werk doen. Het woord “spelen” is in de wortel precies hetzelfde als “Izak”. Dat is zo gek nog niet, want uit Abraham kwam immers het beloofde Zaad. Hij maakt ons aan het lachen. Als ons geloof niet vrolijk is, dan is er iets mee mis (vrolijk orthodox).

Spr. 8: 31   Spelende in de wereld Zijns aardrijks, en Mijn vermakenen zijn met de mensenkinderen.

Spelende = lachende. Wat er ook gebeurt in het aardrijk, wij lachen.

In hun opstand tegen de Heer deed de tegenstander precies die zet die God verwacht had. Zo heeft Hij de overheden en machten in het openbaar tentoongesteld en dat is lachen.

Humor is gelegen in het onverwachte en niemand had verwacht dat de Heere Jezus op zou staan uit de doden. En wie heeft Hem daar gekregen? De satan.

Alles is gegaan zoals de profeten voorgezegd hadden. God had het opgenomen in Zijn plan en dus ging er niets mis.

Jak. 1: 2   Acht het voor grote vreugde, mijn broeders, wanneer gij in velerlei verzoeken valt;

30   Wetende, dat de beproeving uws geloofs lijdzaamheid werkt.

Wij leren daardoor onze Heer kennen en dan is er toch blijdschap. Hoewel het ondergaan van de dingen vaak helemaal niet leuk is.

Spr. 8: 32   Nu dan, kinderen! hort naar Mij; want welgelukzalig zijn zij, *die* Mijn wegen bewaren.

Welgelukzalig zijn wij, als we ons afhankelijk stellen van Zijn wijsheid.

Spr. 8: 33   Hoort de tucht, en wordt wijs, en verwerpt *die* niet.

34   Welgelukzalig is de mens, die naar Mij hoort, dagelijks wakende aan Mijn poorten, waarnemende de posten Mijner deuren.

Dat zijn in- en uitgangen. Op die plaatsen in het bijzonder zou men luisteren naar het Woord van God. Ongeveer zoals de Bereërs. Ze maakten kennis met het Woord van God, omdat iemand ze Dat voorhield, maar vervolgens onderzochten ze of deze dingen ook also waren. Wij zouden horen, want het geloof is door het horen.

Spr. 8: 35   Want die Mij vindt, vindt het leven, en trekt een welgevallen van den HEERE.

Als je die wijsheid vindt, vind je het leven. Als je geen wijsheid hebt, heb je geen leven en kun je niet met de omstandigheden overweg. Dat is bij de natuurlijke mens zo, maar ook bij de nieuwe mens.

“En trekt een welgevallen van den HEERE”. Het komt vanzelf naar je toe. De werkzame kracht gaat niet van God uit, maar van jezelf. God laat je dat welgevallen van de Heer trekken. Waar wij ons afhankelijk stellen van de Heer, zijn al onze paden van de Heer.

Spr. 8: 36   Maar die *tegen* Mij zondigt, doet zijn ziel geweld aan; allen, die Mij haten, hebben den dood lief.

Als je je niet aan Hem overgeeft, dan doe je je ziel geweld aan. Wat de mens ernstige schade aanbrengt, is het niet zoeken van de Heere. Roken is toch echt minder slecht. Er zou op heel wat boeken eigenlijk moeten staan: “Brengt de gezondheid ernstige schade toe”.

Het echte voedsel dat de mens eet, ligt niet op z'n bordje, maar is dat wat hij leest, wat voor informatie hij tot zich neemt. Schadelijke stoffen scheiden we uit via de heimelijkheid, zowel letterlijk als figuurlijk. Je moet weten wat het goede is en dat tot je nemen.

Het eten beeldt heel het leven van de mens uit. Je neemt de dingen in je op en/of je scheidt ze weer uit. Men maakt het zich eigen, of niet. In het normale christelijke leven gaat het precies zo. Het Woord is ons werkelijke voedsel.

Spr. 9: 1   De opperste Wijsheid heeft Haar huis gebouwd; Zij heeft Haar zeven pilaren gehouwen.
2   Zij heeft Haar slachtvee geslacht. Zij heeft Haar wijn gemengd; ook heeft Zij Haar tafel toegericht.
3   Zij heeft Haar dienstmaagden uitgezonden; Zij nodigt op de tinnen van de hoogten der stad:

Brood en wijn is een beeld van het Leven Zelf. Het is ook een beeld van de Hogepriester en van de Wijsheid.

Spr. 9: 9   Leer den wijze, zo zal hij nog wijzer worden; onderwijs den rechtvaardige, zo zal hij in leer toenemen.

Die groei blijft ook altijd en Petrus zei: “Ik blijf het herhalen”.

De zotte hoef je niet te onderwijzen, want hij wordt er nog zotter van. Zot en zat is eigenlijk hetzelfde. Zot is iemand die verzadigd is en niets meer hoeft. Hij is zat. Dan is de tafel vol; er kan niets meer bij en men wijst de wijsheid af.

Spr. 9: 10   De vreze des HEEREN is het beginsel der wijsheid, en de wetenschap der heiligen is verstand.

Daar gaat het om. Als iemand wijs wil worden, zou men hem het Evangelie moeten prediken.

Spr. 9: 11   Want door Mij zullen uw dagen vermenigvuldigen, en de jaren des levens zullen u togedaan worden.

In uiterste instantie gaat dat over het eeuwige leven dat we zullen ontvangen, maar het is in het algemeen ook zo voor onze geestelijke gezindheid, onze levenshouding.

De ouders van Israël waren Abraham en Sarah en zij waren gelovigen. Daarom zouden de Israëlieten hun vader en moeder moeten dienen.

Spr. 9: 12 Indien gij wijs zijt, gij zijt wijs voor uzelf; en zijt gij een spotter, gij zult het alleen dragen.

Wijsheid, of het gebrek daaraan, zijn hoogst persoonlijke zaken. Je hebt het voor jezelf. Wij hebben er niets aan als een ander wijs is, tenzij we daar dan iets van ontvangen; dan zijn we eigenwijs. Je kunt wijsheid ook zelf uitdelen. Wijsheid is het enige bezit dat je weg kunt geven, zonder dat je het kwijtraakt. En naarmate wij in de gelegenheid zijn om het Woord van God uit te delen, raken we dat niet kwijt, maar neemt het eerder toe.

De Grieken kwamen tot de conclusie dat wijsheid wel eeuwig moet zijn. Omdat we wijsheid om niet ontvangen hebben, geven we het ook om niet weer door. Het gaat er niet om of we de adviezen opvolgen, maar of we ze begrijpen en daaruit leven.

Soms heeft het geen enkele zin om het Woord te prediken. Als de ander het niet wil horen, zal hij er toch niets mee doen. De parel staat voor gemeentelijke waarheid en we zouden geen paarden voor de zwijnen werpen. We zouden wel altijd bereid zijn verantwoording af te leggen over de hoop die in ons is. Dus erover spreken als ernaar gevraagd wordt. We zijn ook zelf verantwoordelijk voor de wijsheid die we bezitten.

De beloften die aan Israël gedaan zijn, worden aan de Gemeente vervuld en later alsnog aan Israël. Dat is een omweg (denk aan Luz = omweg. Luz wordt dan Beth- El genoemd). Over die omweg spreekt Paulus uitgebreid in Rom. 9 – 11.

Waar zijn die Boodschap en beloften Gods nu terechtgekomen in onze dagen? Als Paulus uitgelegd heeft hoe al die dingen in elkaar gevlochten zijn, zegt hij in Rom. 11: 33:

Rom. 11: 33 O diepte des rijkdoms, beide der wijsheid en der kennis Gods, hoe ondoorzakelijk zijn Zijn oordelen, en onnaspeurlijk Zijn wegen!

Oordelen = afbuigen. Men gaat links- of rechtsaf. Het heeft te maken met “een weg inslaan”. Daarom is “oordelen” synoniem aan “wegen”. Zie ook Hand. 15. God verzamelt Zich nu een volk voor Zijn Naam.

Gode zijn al Zijn werken bekend. Daar gaat het hier ook over.

Rom. 11: 34 Want wie heeft den zin des Heeren gekend? Of wie is Zijn raadsman geweest?

Niemand heeft het Hem voorgezegd. Die wegen vinden hun oorsprong in Zijn wijsheid. Het is gecompliceerd, net zoals een briljant. In Efeze 3 wordt over dezelfde dingen gesproken: nu zou door de Gemeente de veelkleurige wijsheid Gods verkondigd worden aan de overheden en machten in de lucht.

Rom. 11: 35 Of wie heeft Hem eerst gegeven, en het zal hem wedervergouden worden?

Als er iemand is geweest die het bedacht heeft, dan zal die ook vergelding, loon, ontvangen. Maar zo iemand is er niet. Hij alleen is waardig.

Rom. 11: 36 Want uit Hem, en door Hem, en tot Hem zijn alle dingen. Hem zij de heerlijkheid in der eeuwigheid. Amen.

Uit Hem zijn alle dingen en niet alleen met betrekking tot de oorsprong. En het komt voort uit Zijn wijsheid en daarom zijn alle dingen ook door Hem. Ze zijn niet alleen door Hem ontstaan, maar ze bestaan ook door Hem. God bewaart deze wereld als een schat (2 Petr. 3). Hij doet de wereld ook vergaan, niet meer door water, maar door vuur.

Eén van de redenen waarom God de Joden nooit heeft uitgeroeid, is dat Hij de Joden ooit beloften gedaan heeft, maar ook omdat Hij nog een appeltje met ze te schillen heeft. Men wordt bewaard voor het oordeel, maar wij, die de Waarheid liefhebben, worden bewaard voor die schat in de hemel.

Hij laat niet varen de werken Zijner handen. Door Hem zijn alle dingen en de geschiedenis is in Gods hand. Het is allemaal tot Zijn doel. Het is de uitwerking van het plan, om het doel te bereiken. Dat doel is Gods eer en heerlijkheid.

Als je weet waar je vandaan komt, weet je ook waar je naartoe gaat. De wereld weet dat niet (big bang). Als het allemaal met een grote klap begonnen is, dan zal het ook wel zo eindigen. Zo denkt men. Maar dat wat wij liefhebben en zoeken, dat doet ons leven leiden.

Zijn Woord kennen, is de Heer kennen. Sommigen laten zich niet zo gemakkelijk kennen, maar dan moet je vervolgens ook geen gedichtenbundel uitgeven.

Uit Hem, door Hem en tot Hem zijn alle dingen.

- Kol. 2: 1   Want ik wil, dat gij weet, hoe groten strijd ik voor u heb, en *voor* degenen, die te Laodicéa zijn, en zovelen als er mijn aangezicht in het vlees niet hebben gezien;
- 2   Opdat hun harten vertroost mogen worden, en zij samengevoegd zijn in de liefde, en *dat* tot allen rijkdom der volle verzekerdheid des verstands, tot kennis der verborgenheid van God en den Vader, en van Christus;

Zo zou Ab het aan ons over willen brengen. Verstand staat niet voor intellect, maar voor inzicht en begrip.

God, de Vader, heet zo, omdat in Hem alle dingen zijn. Niet in de eerste plaats omdat Hij een Zoon heeft.

- Kol. 2: 3   In Denwelken al de schatten der wijsheid en der kennis verborgen zijn.

Alle schatten der wijsheid en der kennis zijn verborgen in Christus. Het heeft niet zoveel zin om een opleiding te volgen, want het zijn toch allemaal maar vooroordelen. Soms heb je daar profijt van (je hoeft het wiel niet iedere keer opnieuw uit te vinden), maar meestal remt het je, staat het in de weg.

Kennis kun je echt nooit kwijtraken, ook niet na de opname van de Gemeente.

Zoeken naar de schat. Waar vind je die? Hier zijn het zwarte lettertjes op witte bladzijden. Soms vind je het dan *nóg* niet, maar dat komt omdat je iemand nodig hebt die je leidt. Niet Ab, maar Christus.

- Kol. 2: 4   En dit zeg ik, opdat niemand u misleide met beweegredenen, die een schijn hebben.
- 5   Want hoewel ik met het vlees van *u* ben, nochtans ben ik met den geest bij u, mij verblijdende en ziende uw ordening, en de vastigheid van uw geloof in Christus.

- 6   Gelijk gij dan Christus Jezus, den Heere, hebt aangenomen, wandelt *alzo* in Hem;
- 7   Geworteld en opgebouwd in Hem, en bevestigd in het geloof, gelijkerwijs gij geleerd zijt, overvloedig zijnde in hetzelfde, met dankzegging.

Als “Heere” achteraan staat, gaat het altijd over de Heere als Meester. In Hem zou je wandelen. Geloof heeft alles te maken met afhankelijkheid.

Kol. 2: 8   Ziet toe, dat niemand u als een roof vervoere door de filosofie, en ijdele verleiding, naar de overlevering der mensen, naar de eerste beginselen der wereld, en niet naar Christus;

Filosofie betekent letterlijk: liefde voor de wijsheid. Maar meestal geldt dat voor de natuurlijke mens. Meestal is het ook zo, dat als men het antwoordt op een vraag vindt, de lol eraf is. Als je de antwoorden hebt, wordt men boos.

Wat is het doel van het leven? Uit Hem, door Hem en tot Hem zijn alle dingen.

Paulus waarschuwt voor de menselijke overlevering. Dat zijn de eerste beginselen der wereld, maar de wijsheden van God zijn de eerste beginselen van God.

Filosofie is menselijk en daarom riskant. Men kan beter de Bijbel onderzoeken en zich daaraan onderwerpen. Helaas heeft de mens God niet gekend door de wijsheid. Waren ze maar niet zo wijs.

Kol. 2: 9   Want in Hem woont al de volheid der Godheid lichamelijk;

10   En gij zijt in Hem volmaakt, Die het Hoofd is van alle overheid en macht;

We zouden aan Hem gelijk worden. In Hem zijn alle schatten en alle bij elkaar vormen zij één samenhangend geconstrueerd geheel. Dat is het Woord van God. Geen facet staat op zichzelf; het is de samenhang die het geheel vormt.

In Hem woont al de volheid der Godheid lichamelijk. Dat zijn wij. De eenheid van de Gemeente, ook in de praktijk, wordt bereikt door de kennis van Christus.

Als je idealen bereikt, ben je ze kwijt. Volmaakte gemeenschap wordt in de praktijk niet bereikt. We streven ernaar, opdat we zoveel mogelijk gemeenschap zouden hebben. Als er gebrek is, heeft dat maar één reden, dan is er namelijk gebrek aan het Woord Gods. Dan is er een vacuüm en dat wordt meteen gevuld door woorden van mensen.

Als het ons aan wijsheid ontbreekt, zouden we die wijsheid begeren van God. Daarbij kunnen we de Bijbel niet dicht laten. Hij geeft ons wijsheid als we geloven in het Woord van alle tijden en omdat we nauwelijks weten wat daarin staat, begeren we die wijsheid. Zo staan wij in Zijn dienst en maakt Hij ons bekwaam daartoe door onze harten te reinigen.

- Deut. 18: 9 Wanneer gij komt in het land, dat de HEERE, uw God, u geven zal, zo zult gij niet leren te doen naar de gruwelen van dezelve volken.
- 10 Onder u zal niet gevonden worden, die zijn zoon of zijn dochter door het vuur doet doorgaan, die met waarzeggerijen omgaat, een guichelaar, of die op vogelgeschrei acht geeft, of tovenaars.
- 3 Of een bezweerder, die met bezwering omgaat, of die een waarzeggenden geest vraagt, of een duivelskunstenaar, of die de doden vraagt.
- 4 Want al wie zulks doet, is den HEERE een gruwel; en om dezer gruwelen wil verdrijft hen de HEERE, uw God, voor uw aangezicht, uit de bezitting.
- 5 Oprecht zult gij zijn met den HEERE, uw God.
- 6 Want deze volken, die gij zult erven, horen naar guichelaars en waarzeggers; maar u aangaande, de HEERE, uw God, heeft u zulks niet toegelaten.
- 7 Een Profeet, uit het midden van u, uit uw broederen, als mij, zal u de HEERE, uw God, verwekken; naar Hem zult gij horen;
- 8 Naar alles, wat gij van den HEERE, uw God, aan Horeb, ten dage der verzameling, geeist hebt, zeggende: Ik zal niet voortvaren te horen de stem des HEEREN, mijns Gods, en ditzelve grote vuur zal ik niet meer zien, dat ik niet sterve.
- 9 Toen zeide de HEERE tot mij: Het is goed, wat zij gesproken hebben.
- 10 Een Profeet zal Ik hun verwekken uit het midden hunner broederen, als u; en Ik zal Mijn woorden in Zijn mond geven, en Hij zal tot hen spreken alles, wat Ik Hem gebieden zal.
- 11 En het zal geschieden, de man, die niet zal horen naar Mijn woorden, die Hij in Mijn Naam zal spreken, van dien zal Ik het zoeken.
- 12 Maar de profeet, die hoogmoediglijk zal handelen, sprekende een woord in Mijn Naam, hetwelk Ik hem niet geboden heb te spreken, of die spreken zal in den naam van andere goden, dezelve profeet zal sterven.
- 13 Zo gij dan in uw hart zoudt mogen zeggen: Hoe zullen wij het woord kennen, dat de HEERE niet gesproken heeft?
- 14 Wanneer die profeet in den Naam des HEEREN zal hebben gesproken, en dat woord geschiedt niet, en komt niet; dat is het woord, dat de HEERE niet gesproken heeft; door trotsheid heeft die profeet dat gesproken; gij zult voor hem niet vrezzen.

Dit is een uiteenzetting over allerlei wetten en inzettingen. Vanaf vers 9 wordt er geageerd tegen waarzeggerij. Maar in dit Bijbelgedeelte wordt ook de komst van een Profeet aangekondigd, Die het laatste woord zou hebben. Men zal zich aan Hem moeten onderwerpen.

Mozes geeft die woorden door aan het volk. Hij is daarmee in feite de eerste en oudste profeet in de Bijbel. Dat is niet helemaal waar, maar zo wordt hij wel gezien, omdat de eerste vijf boeken aan hem worden toegeschreven.

Er zou dus ooit een Profeet komen als Mozes. God zou tot Hem alles spreken. Zie dan vers 19.

- Deut. 18: 19 En het zal geschieden, de man, die niet zal horen naar Mijn woorden, die Hij in Mijn Naam zal spreken, van dien zal Ik het zoeken.

Velen luisterden niet naar de profeet Mozes en velen zijn daardoor geoordeeld. In feite luisterde heel het volk Israël niet naar Mozes. God heeft dan ook oordelen over het volk gebracht, zij het wel terughoudend, want het volk is nooit uitgeroeid.

Naar de Profeet, Die komen zal, zal men wel luisteren, of men nu wil of niet.

Aan Johannes de Doper wordt meermalen gevraagd of hij die profeet is. Men was dus wel op de hoogte van deze profetie. Dat is in het christendom anders. Daarin kent men de Heere Jezus Christus wel in andere hoedanigheden, maar niet als Profeet.

Vanaf Mozes loopt er wel degelijk een lijn naar de definitieve Profeet, namelijk Jezus Christus, Die net als Mozes uit Israël kwam, dwz. uit Zijn broederen. Het was wel op wonderbaarlijke wijze, maar zo was het bij Mozes ook. Als er dus over de Heere Jezus als Profeet gesproken wordt, gaat het over de Mens, Die niet uit Levi, maar Juda gesproten is.

Deut. 18: 18 Een Profeet zal Ik hun verwekken uit het midden hunner broederen, als u; en Ik zal Mijn woorden in Zijn mond geven, en Hij zal tot hen spreken alles, wat Ik Hem gebieden zal.

De nadruk ligt hier op **alles**. Dat suggereert niet dat er profeten waren die niet alles zeiden wat de Heer hen ingegeven had, maar dat alles wat God te zeggen had ook door deze Profeet gezegd zou worden.

Deut. 29: 29 De verborgene dingen zijn voor den HEERE, onzen God; maar de geopenbaarde zijn voor ons en voor onze kinderen, tot in eeuwigheid, om te doen al de woorden dezer wet.

Wat Mozes heeft ontvangen van God, is niet alles wat God te zeggen had. In de Bijbel is sprake van een voortschrijdende Godsopenbaring. Er zou nog veel meer komen. Het heeft dus niet zoveel zin om een beschouwing te houden over de Godheid in de boeken van Mozes, want dat leidt tot niets. Het kan alleen maar een beperkt beeld opleveren. Die ene Profeet zou **alles** bekend maken over God.

De Samaritaanse vrouw: "Wij weten dat de Messias komen zal en Die zal ons alle dingen verkondigen". En omdat de Heere Jezus dat deed, moest zij wel tot de conclusie komen dat Hij de Messias was.

Als de Heere Jezus alle dingen zou verkondigen, dan moeten alle dingen die Paulus gezegd heeft ook terug te vinden zijn in de woorden van de Heere Jezus.

"De Steen, Die verworpen werd, is geworden tot Hoofd des hoeks".

Matt. 21: 43 Daarom zeg Ik ulieden, dat het Koninkrijk Gods van u zal weggenomen worden, en een volk gegeven, dat zijn vruchten voortbrengt.

God heeft dus aan Hem en door Hem alle dingen bekend gemaakt. Daarom is de prediking van de apostelen altijd gebaseerd op de woorden van de Heere Jezus.

Hebr. 2: 3 ....dewelke, begonnen zijnde verkondigd te worden door den Heere, aan ons bevestigd is geworden van dengenen, die gehoord hebben.

1 Tim. 6: 3 Indien iemand een andere leer leert, en niet overeenkomt met de gezonde woorden van den Heere Jezus Christus, en met de leer, die naar de godzaligheid is

Dat gaat over iemand die een andere leer leert dan de woorden van de Heere Jezus. Paulus heeft dus geen andere leer.

De Heere Jezus is de definitieve, laatste en grootste Profeet. Hij kondigde ook aan: "Nu begrijpen jullie het nog niet, maar later zullen jullie het verstaan". Na Hem had God niets meer te zeggen, daar dus niets meer aan toe te voegen. Als Hij als Woord Gods is geopenbaard, dan komt er daarna niet nog meer. In Christus zijn alle beloften ja en amen. Er is niets meer aan toe te voegen. Er is ook niets aan af te doen.

De apostelen wisten nog niet beter, maar wij nu wel (daar zijn natuurlijk al die concilies voor geweest). Paulus heeft ook niet pas op latere leeftijd meer leren kennen

De meeste christenen kennen Christus niet. Ze weten niet Wie Hij is en wat Hij zal doen, omdat ze de Schriften niet kennen.

Openb. 1: 1 De openbaring van Jezus Christus, die God Hem gegeven heeft, om Zijn dienstknechten te tonen de dingen, die haast geschieden moeten; en die Hij door Zijn engel gezonden, en Zijn dienstknecht Johannes te kennen gegeven heeft;

De inhoud wordt dus in de eerste plaats toegeschreven aan de Heere Jezus.

Openb. 22: 18 Want ik betuig aan een iegelijk, die de woorden der profetie dezes boeks hoort: Indien iemand tot deze dingen toedoet, God zal hem toedoen de plagen, die in dit boek geschreven zijn.
19 En indien iemand afdoet van de woorden des boeks dezer profetie, God zal zijn deel afdoen uit het boek des levens, en uit de heilige stad, en *uit* hetgeen in dit boek geschreven is.

Deze woorden hebben betrekking op heel de Bijbel, omdat ze de voltooiing zijn van heel de wijze van openbaren door God, van Jezus Christus. Je zou er dus niets aan toe- of afdoen. Er rust een vloek op degene die dat doet. Als het erover gaat dat er iets aan toegevoegd wordt, dan is dat meestal de rk kerk en eraf doen de protestantse kerken. Ook al is het vaak nog zo oprecht bedoeld en onder gebed bedacht, het gaat buiten de Bijbel om en dat is dus per definitie fout.

Een heleboel dingen staan niet in de formulieren, eenvoudig omdat men er gewoon niet aan toegekomen is. Dat behoort dan ook niet tot de leer van de kerk. Als de duivel je de Bijbel niet kan afnemen, dan doet hij er gewoon wat bij.

Maar wat God te zeggen had, heeft Hij gezegd en wel door de laatste en definitieve Profeet. Dat was alles en dat is genoeg.

Door Zijn tijdgenoten werd de Heere Jezus als een Profeet gezien. Door Hemzelf maar nauwelijks. Hij mag dan een Profeet zijn als Mozes en Mozes mag dan synoniem zijn aan het O.T., maar de Profeet als Mozes is geen oudtestamentische Profeet.

- Hebr. 10: 1   Want de wet, hebbende een schaduw van toekomstige goederen, niet het beeld zelf der zaken.....
- Hebr. 7: 19   Want de wet heeft geen ding volmaakt, maar de aanleiding van een betere hoop, door welke wij tot God genaken.

God had Zich dus onder het Oude Verbond niet volledig geopenbaard. De wet is een beeld van en een aanleiding tot een betere hoop. Als wij dan te maken krijgen met een Profeet Dei wel volmaakt is, dan kan Hij nooit een Profeet zijn van het Oude Testament. Hij leefde wel onder het Oude Verbond, Hij kwam immers onder de wet, maar het einde der wet is Christus. In de dagen Zijns vlees leefde Hij dus in oudtestamentische tijd.

"Ik zal uw zonden niet meer gedenken", of: "Ik zal u een vlezen hart geven". Dat is N. T.-isch, maar gezegd onder het Oude Verbond. De oudtestamentische profeten doen nu eenmaal nieuwtestamentische uitspraken. En hoewel de Heere Jezus onder het O.V. leefde, vind je nergens een uitspraak van Hem dat je onder de wet moet leven. Meestal zei Hij: "Wat staat er in de wet?" en bij andere gelegenheden: "Mozes zegt...., maar Ik zeg u....". Dan distantieert Hij Zich juist van Mozes. Hij werd dan ook door Zijn tijdgenoten veroordeeld, omdat Hij niet was als Mozes. Hij was wel de Vervuller van de wet, maar niet de Prediker van die wet. Hij was de Prediker van de genade, maar wie wil dat nu weten?

Als je geen wetten kunt hanteren, dan heb je geen religie, geen godsdienst. De boodschap is die van de genade Gods en de essentie van de prediking onder de wet was juist dat als een mens ongehoorzaam was aan God, die door God geoordeeld zou worden. Men vindt wel genadeprediking in de wet, maar dat is niet zoveel. De Heere Jezus baseerde Zich in Zijn prediking op het O.T. en Hij predikte genade en vergeving van zonden. Natuurlijk kondigde Hij ook oordeel aan, maar Hij lag overhoop met Zijn tijdgenoten, omdat Hij juist geen wet predikte. "Uw geloof heeft u behouden". Dat is volstrekt in strijd met de prediking van de wet.

Hij was een nieuwtestamentische Profeet, omdat de inhoud van Zijn prediking sprak over het Nieuwe Verbond. Hij sprak over wat in de toekomst zou komen en wel definitief.

- Matt. 11: 11   Voorwaar zeg Ik u: Onder degenen, die van vrouwen geboren zijn, is niemand opgestaan meerder dan Johannes de Doper; doch die de minste is in het Koninkrijk der hemelen, is meerder dan hij.

Johannes de Doper wordt geacht niet in het Koninkrijk der hemelen te zijn. Dat is het Koninkrijk dat gebaseerd is op het Nieuwe Verbond. Dat kon ook niet, want Christus is de Eersteling van dat Koninkrijk en Hij was toen nog niet opgestaan uit de doden. Hij is pas gekroond, of gezalfd bij Zijn opstanding. Johannes de Doper leefde in de tijd van de Heere Jezus voor Zijn opstanding en kon daarom dat Koninkrijk ook niet ingaan.

- Matt. 11: 12   En van de dagen van Johannes de Doper tot nu toe, wordt het Koninkrijk der hemelen geweld aangedaan, en de geweldigers nemen hetzelfde met geweld.

De prediking van dat Koninkrijk werd geweld aangedaan.

- Matt. 11: 13   Want al de profeten en de wet hebben tot Johannes toe geprofeteerd.

Niet tot en met Mij, of tot en met Christus, maar tot en met Johannes de Doper. De Heere Jezus greep vooruit op de dingen die komen zouden.

Al de profeten onder de wet, inclusief Johannes, dus alle oudtestamentische profeten hebben geprofeteerd. Johannes predikte: "Bekeert u, want het Koninkrijk zal binnen afzienbare tijd komen

Luk. 7: 28   Want Ik zeg ulieden: Onder die van vrouwen geboren zijn, is niemand meerder profeet dan Johannes de Doper; maar de minste in het Koninkrijk Gods is meerder dan hij.

Johannes de Doper is de laatste en grootste oudtestamentische profeet. Dat valt niet op, omdat hij geen boeken geschreven heeft. Maar wat voor zin heeft het om een boek te schrijven wat dan toch nog maar een paar jaar geldig is.

Luk. 16: 16   De wet en de profeten *zijn* tot op Johannes; van dien tijd af wordt het Koninkrijk Gods verkondigd, en een iegelijk doet geweld op hetzelfde.

De wet heeft te maken met uiterlijke dingen.

Luk. 16: 15   En Hij zeide tot hen: Gij *zijt* het, die uzelfen rechtvaardigt voor de mensen; maar God kent uw harten; want dat hoog is onder de mensen, is een gruwel voor God.

Het Koninkrijk zou binnenkort komen, maar Hij predikte alsof het al aangebroken was. Als al het tegenwoordige toch voorbij gaat, waarom grijpen we dan niet meteen vooruit naar wat God beloofd heeft? Waarom nou onder de wet leven en niet meteen onder de genade? Dat zei Paulus ook al over Jer. 31. Als het oude toch voorbij zou gaan, dan is het vanaf dat moment ook al verouderd en de verdwijning nabij.

God heeft aan Abraham beloften gedaan (Gal. 3). Hij heeft aan hem tevoren het Evangelie verkondigd. De wet is er weliswaar 430 jaar later aan toegevoegd, maar daar hoef je je niets van aan te trekken, want die wet gaat toch weer voorbij, terwijl die beloften vast zijn. Je zou dus ook onder de wet gewoon uit geloof op die beloften moeten leven.

Als de gedaante dezer wereld toch voorbij gaat en wij hier een stad hebben en ons een toekomende wereld beloofd is, waarom leven we daar dan niet uit? Als het ons beloofd is, dan is het in feite al gebeurd. We leven daar al uit.

De Heere Jezus predikte niet: "Bekeert u tot de Heere", maar Hij predikte geloof op grond van de beloften die gedaan zijn aan Abraham en David.

Hij is een Profeet van een andere orde, namelijk een nieuwtestamentische Profeet. In Lukas 16 is er veel tegenstand tegen Hem. Als het er aan de buitenkant maar goed uitziet. De binnenkant kun je immers toch niet zien. De façade wordt door God niet gekeurd. Hij ziet het hart aan en daarom worden mensen ook zo vreselijk boos als ze met deze dingen worden geconfronteerd.

Het werk wat God in onze harten tot stand zou brengen, zou door die grote Profeet Zelf tot stand gebracht worden. Wie de Zoon heeft, heeft het leven. De buitenkant is flauwekul. Onze harten zouden gereinigd worden. We zouden dat niet zelf doen, maar laten doen door de getrouwe Getuige, de Profeet, Die ons gegeven is tot Hogepriester.

Mozes is de profeet van het Oude Verbond, zodanig zelfs dat zijn naam aan dat O.V. gekoppeld wordt. Maar alle profeten hebben gesproken over het Nieuwe Verbond dat zou aanbreken en daarom over de Heere Jezus Christus. De Heere Jezus sprak echter uitsluitend over dat N.V. Alles wat Hij sprak en deed, wees vooruit naar dat Verbond.

Het profeetschap van de Heere Jezus heeft eigenlijk slechts betrekking op Zijn bediening na Zijn opstanding. Er zou een Profeet komen als Mozes en in het N.T. wordt in Hand. 4 en 7 gezegd dat dat slaat op de Heere Jezus Christus.

